ISSN 1725-5112

Eiropas Savienības
Oficiālais Vēstnesis

L 335

Izdevums latviešu valodā

Tiesību akti

48. sējums

2005. gada 21. decembris

Saturs

I *Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta*

Komisijas Regula (EK) Nr. 2092/2005 (2005. gada 20. decembris), ar kuru nosaka standarta ievešanas vērtības nolūkā noteikt ievešanas cenuatsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem 1

★ **Komisijas Regula (EK) Nr. 2093/2005 (2005. gada 20. decembris) par konkursa atvēršanu ievedmuitas nodokļa samazinājumam par kukurūzu, ko Spānijā ieved no trešajām valstīm** 3

★ **Komisijas Regula (EK) Nr. 2094/2005 (2005. gada 20. decembris) sakarā ar konkursa procedūras uzsākšanu par ievedmuitas nodokļa samazinājumu, ievedot Spānijā sorgo no trešām valstīm** 4

★ **Komisijas Regula (EK) Nr. 2095/2005 (2005. gada 20. decembris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EEK) Nr. 2075/92 piemērošanai attiecībā uz informācijas paziņošanu par tabaku** 6

★ **Komisijas Regula (EK) Nr. 2096/2005 (2005. gada 20. decembris), ar kuru paredz kopīgas prasības aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanai** [1] 13

★ **Komisijas Regula (EK) Nr. 2097/2005 (2005. gada 20. decembris), ar ko atļauj kuģiem, kuri peld ar Lietuvas karogu, atsākt parasto ziemeļgarneļu zveju *NAFO* zonā 3L** 31

★ **Komisijas Regula (EK) Nr. 2098/2005 (2005. gada 20. decembris), ar ko atļauj kuģiem, kuri peld ar Dānijas karogu, atsākt brētliņu zveju *ICES* zonā IIIa** 32

★ **Komisijas Regula (EK) Nr. 2099/2005 (2005. gada 20. decembris), ar ko atļauj kuģiem, kuri peld ar Spānijas karogu, atsākt heku zveju *ICES* zonā Vb (EK ūdeņi), VI, VII, XII, XIV** 33

★ **Komisijas Regula (EK) Nr. 2100/2005 (2005. gada 20. decembris), ar ko 60. reizi groza Padomes Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001** 34

[1] Dokuments attiecas uz EEZ

(Turpinājums nākamajā lapā)

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

Saturs (turpinājums)

Komisijas Regula (EK) Nr. 2101/2005 (2005. gada 20. decembris), ar kuru groza ar Regulu (EK) Nr. 1011/2005 noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuitas nodokļus atsevišķiem cukura nozares produktiem 2005./2006. saimnieciskajā gadā 36

Komisijas Regula (EK) Nr. 2102/2005 (2005. gada 20. decembris), ar ko nosaka neattīrītas kokvilnas cenu pasaules tirgū 38

II *Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta*

Komisija

2005/919/EK:

★ **Komisijas Lēmums (2004. gada 14. decembris) Nodokļu atvieglojumi uzņēmējsabiedrībām, kas piedalās gadatirgos ārvalstīs** *(izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 4746)* ([1]) 39

2005/920/EK:

★ **Komisijas Lēmums (2005. gada 20. jūlijs) par Vācijas sniegto atbalstu gaļas pārstrādes uzņēmumam *Greußener Salamifabrik GmbH*** *(izziņots ar dokumenta numuru K(2005) 2725)* 48

Tiesību akti, kas pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu

2005/921/KĀDP:

★ **Politikas un drošības komitejas Lēmums *EUPOL Kinshasa*/2/2005 (2005. gada 22. novembris), ar ko pagarina ES Policijas misijas *EUPOL "Kinshasa"* Kinšasā (KDR) vadītāja pilnvaras** 57

2005/922/KĀDP:

★ **Politikas un drošības komitejas Lēmums ESPM/1/2005 (2005. gada 25. novembris) par Eiropas Savienības Policijas misijas (ESPM) Bosnijā un Hercegovinā (BiH) vadītāja/policijas komisāra iecelšanu amatā** 58

Labojums

Labojums Komisijas 2005. gada 19. decembra Regulā (EK) Nr. 2084/2005 par liellopu gaļas nozares produktu, kuru izcelsme ir Botsvānā, Kenijā, Madagaskarā, Svazilendā, Zimbabvē un Namībijā, importa sertifikātiem (OV L 333, 20.12.2005.) 59

LV

([1]) Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2092/2005

(2005. gada 20. decembris),

ar kuru nosaka standarta ievešanas vērtības nolūkā noteikt ievešanas cenuatsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1994. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 3223/94 par sīki izstrādātiem augļu un dārzeņu ievešanas režīma izpildes noteikumiem [1], un jo īpaši tās 4. panta 1. punktu,

tā kā:

(1) Regulā (EK) Nr. 3223/94, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta ievešanas vērtības pielikumā precizētajiem produktu ievedumiem no trešām valstīm un periodiem.

(2) Piemērojot iepriekš minētos kritērijus, standarta ievešanas vērtības nosakāmas līmeņos, kas norādīti šīs regulas pielikumā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta ievešanas vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 3223/94 4. pantā, ir tādas, kā norādīts tabulā, kas pievienota pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 21. decembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 20. decembrī

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
J. M. SILVA RODRÍGUEZ

[1] OV L 337, 24.12.1994., 66. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 386/2005 (OV L 62, 9.3.2005., 3. lpp.).

PIELIKUMS

Komisijas 2005. gada 20. decembra Regulai, ar kuru nosaka standarta ievešanas vērtības nolūkā noteikt ievešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods (1)	Standarta ievešanas vērtība
0702 00 00	052	74,1
	204	51,6
	212	87,2
	999	71,0
0707 00 05	052	155,7
	204	82,1
	220	196,3
	628	155,5
	999	147,4
0709 90 70	052	149,3
	204	110,0
	999	129,7
0805 10 20	052	59,0
	204	62,2
	220	66,6
	388	33,2
	624	59,8
	999	56,2
0805 20 10	052	59,8
	204	59,3
	999	59,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	77,0
	220	36,8
	400	81,3
	464	143,2
	624	79,1
	999	83,5
0805 50 10	052	55,8
	999	55,8
0808 10 80	096	18,3
	400	86,7
	404	95,4
	720	69,0
	999	67,4
0808 20 50	052	138,4
	400	99,6
	720	42,4
	999	93,5

(1) Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 750/2005 (OV L 126, 19.5.2005., 12. lpp.). Kods "999" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2093/2005

(2005. gada 20. decembris)

par konkursa atvēršanu ievedmuitas nodokļa samazinājumam par kukurūzu, ko Spānijā ieved no trešajām valstīm

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1784/2003 par labības tirgus kopējās organizācijas izveidi [1], un jo īpaši tās 12. panta 1. punktu,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Kopienas starptautiskajām saistībām Urugvajas cikla daudzpusējās tirdzniecības sarunu ietvaros [2], Kopiena ir apņēmusies Spānijā ievest zināmu daudzumu kukurūzas.

(2) Komisijas 1995. gada 26. jūlija Regulā (EK) Nr. 1839/95, ar ko nosaka tarifu kvotu piemērošanas nosacījumus kukurūzas un sorgo importam Spānijā un kukurūzas importam Portugālē [3] ir izstrādāti īpaši nosacījumi konkursu īstenošanai.

(3) Ņemot vērā Spānijas tirgus pašreizējās vajadzības, jāatver konkurss par kukurūzas ievedmuitas nodokļa samazinājumu.

(4) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Labības pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Tiek izsludināts konkurss par Regulas (EK) Nr. 1784/2003 10. panta 2. punktā paredzēto ievedmuitas nodokļa samazinājumu Spānijā ievestajai kukurūzai.

2. Piemēro Regulas (EK) Nr. 1839/95 noteikumus.

2. pants

Konkurss ir atvērts līdz 2006. gada 29. jūnijam. Tā laikā veic iknedēļas līgumtiesību piešķiršanu, un tās daudzumi un piedāvājumu iesniegšanas termiņi ir noteikti konkursa paziņojumā.

3. pants

Ievešanas atļaujas, kas izsniegtas šim konkursam, ir derīgas piecdesmit dienas, sākot no to izsniegšanas dienas Regulas (EK) Nr. 1839/95 10. panta 4. punkta nozīmē.

4. pants

Šī regula stājas spēkā tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* dienā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 20. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

---

[1] OV L 270, 21.10.2003., 78. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1154/2005 (OV L 187, 19.7.2005., 11. lpp.).
[2] OV L 336, 23.12.1994., 22. lpp.
[3] OV L 177, 28.7.1995., 4. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1558/2005 (OV L 249, 24.9.2005., 6. lpp.).

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2094/2005

(2005. gada 20. decembris)

sakarā ar konkursa procedūras uzsākšanu par ievedmuitas nodokļa samazinājumu, ievedot Spānijā sorgo no trešām valstīm

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1784/2003 par labības tirgus kopīgo organizāciju ([1]), un jo īpaši tās 12. panta 1. punktu,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Kopienas starptautiskajām saistībām Urugvajas cikla daudzpusējās tirdzniecības sarunu ietvaros ([2]), Kopiena ir apņēmusies Spānijā ievest zināmu daudzumu sorgo.

(2) Komisijas 1995. gada 26. jūlija Regulā (EK) Nr. 1839/95, ar ko nosaka tarifu kvotu piemērošanas nosacījumus kukurūzas un sorgo importam Spānijā un kukurūzas importam Portugālē ([3]) ir izstrādāti īpaši nosacījumi konkursu īstenošanai.

(3) Ņemot vērā Spānijas tirgus pašreizējās vajadzības, jāatver konkurss par sorgo ievedmuitas nodokļa samazinājumu.

(4) Padomes 2002. gada 10. decembra Regula (EK) Nr. 2286/2002, ar ko nosaka režīmu, kurš piemērojams lauksaimniecības produktiem un precēm, kas iegūtas, pārstrādājot Āfrikas, Karību jūras baseina un Klusā okeāna valstu (ĀKK valstu) izcelsmes lauksaimniecības produktus un atceļ Regulu (EK) Nr. 1706/98 ([4]), paredz par 60 % samazināt nodokli, ko piemēro, ievedot sorgo 100 000 tonnu apmērā viena kalendārā gada laikā, un piemērot 50 % samazinājumu, ja šī kvota tiek pārsniegta. Ja šo priekšrocību sasummētu ar priekšrocību, kas izriet no konkursa par ievedmuitas samazinājumu, Spānijas labības tirgū varētu rasties traucējumi. Tādēļ šī kumulācija ir jāizslēdz.

(5) Šajā Regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Labības pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Tiek izsludināts konkurss par Regulas (EK) Nr. 1784/2003 10. panta 2. punktā paredzēto ievedmuitas nodokļa samazinājumu Spānijā ievestajam sorgo.

2. Piemēro Regulas (EK) Nr. 1839/95 noteikumus.

3. Šā konkursā nepiemēro sorgo muitas nodokļa samazinājumu, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 2286/2002 II pielikumā.

2. pants

Konkurss ir atvērts līdz 2006. gada 29. jūnijam. Tā laikā veic iknedēļas līgumtiesību piešķiršanu, un tās daudzumi un piedāvājumu iesniegšanas termiņi ir noteikti konkursa paziņojumā.

3. pants

Ievešanas atļaujas, kas izsniegtas šim konkursam, ir derīgas piecdesmit dienas, sākot no to izsniegšanas dienas Regulas (EK) Nr. 1839/95 10. panta 4. punkta nozīmē.

4. pants

Šī regula stājas spēkā tās publicēšanas dienā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

([1]) OV L 270, 21.10.2003., 78. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1154/2005 (OV L 187, 19.7.2005., 11. lpp.).
([2]) OV L 336, 23.12.1994., 22. lpp.
([3]) OV L 177, 28.7.1995., 4. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1558/2005 (OV L 249, 24.9.2005., 6. lpp.).
([4]) OV L 348, 21.12.2002., 5. lpp.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 20. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locercle
Mariann FISCHER BOEL

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2095/2005

(2005. gada 20. decembris),

ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EEK) Nr. 2075/92 piemērošanai attiecībā uz informācijas paziņošanu par tabaku

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1992. gada 30. jūnija Regulu (EEK) Nr. 2075/92 par jēltabakas tirgus kopīgo organizāciju [1], un jo īpaši tās 21. pantu,

tā kā:

(1) Lai Komisija varētu uzraudzīt tirgus attīstību jēltabakas nozarē, uz kuru attiecas ar Regulu (EEK) Nr. 2075/92 noteiktā kopīgā tirgus organizācija, dalībvalstīm ir jāpaziņo vajadzīgā informācija.

(2) Tādēļ tika pieņemta Komisijas 2004. gada 29. marta Regula (EK) Nr. 604/2004 par informācijas paziņošanu par tabaku, sākot no 2000. gada ražas [2].

(3) Nosūtāmajā informācijā jāsniedz vispārējs pārskats par visu Kopienas tabakas tirgu un jo īpaši jāņem vērā noteikumi, kas izklāstīti Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem [3], un minētās regulas īstenošanas noteikumi.

(4) Efektīvas pārvaldības labad paziņotā informācija ir jāsagrupē pa tabakas šķirņu grupām un jānosaka termiņi informācijas iesniegšanai.

(5) Tādēļ ir lietderīgi attiecīgi pielāgot noteikumus par nosūtāmo informāciju.

(6) Skaidrības un lietderības labad Regula (EK) Nr. 604/2004 jāatceļ un jāaizstāj ar jaunu regulu.

(7) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Tabakas pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Par katru ražu dalībvalstīm elektroniski jānosūta Komisijai informācija, kas noteikta IA, IB, II un III pielikumā, ievērojot šajos pielikumos norādītos termiņus.

2. pants

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgie uzņēmēji tām sniedz prasīto informāciju attiecīgajā termiņā.

3. pants

1. Regulu (EK) Nr. 604/2004 atceļ.

Tomēr to turpina piemērot paziņojumiem par 2005. gada ražu.

2. Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar IV pielikumā sniegto atbilstības tabulu.

4. pants

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2006. gada 1. janvāra.

---

[1] OV L 215, 30.7.1992., 70. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1679/2005 (OV L 271, 15.10.2005., 1. lpp.).
[2] OV L 97, 1.4.2004., 34. lpp.
[3] OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 118/2005 (OV L 24, 27.1.2005., 15. lpp.).

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 20. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

IA PIELIKUMS

Informācija, kas Komisijai nosūtāma vēlākais līdz attiecīgā ražas gada 31. jūlijam

Raža: ..... Deklarētāja dalībvalsts: .....

Kopējais tabakas ražotāju skaits: .....

Kopējais pirmapstrādes uzņēmumu skaits: .....

IB PIELIKUMS

Informācija, kas Komisijai nosūtāma vēlākais līdz attiecīgā ražas gada 31. jūlijam

Raža: ..... Deklarētāja dalībvalsts: .....

Šķirņu grupa: .....

	Ražotāja (deklarētāja) dalībvalsts	Ražotāja dalībvalsts Nosaukums:	Ražotāja dalībvalsts Nosaukums:	Ražotāja dalībvalsts Nosaukums:
1. AUDZĒŠANAS LĪGUMI				
1.1. Reģistrēto audzēšanas līgumu skaits				
1.2. Līgumos paredzētais tabakas daudzums (tonnās) ar mitruma saturu, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1973/2004 XXVIII pielikumā				
1.3. Kopējā līgumos ietvertā teritorija (hektāros)				
2. TABAKAS RAŽOTĀJI				
2.1. Kopējais tabakas ražotāju skaits				
2.2. To ražotāju skaits, kas pieder ražotāju asociācijai				
3. PIRMAPSTRĀDES UZŅĒMUMI				
3.1. To pirmapstrādes uzņēmumu skaits, kas noslēdz audzēšanas līgumus				
4. CENAS ([1])				
4.1. Audzēšanas līgumos noteiktā maksimālā cena (EUR par kilogramu) attiecīgā valūtā, neietverot nodokļus un citas nodevas. Norādīt salīdzināmo kvalitāti				
4.2. Audzēšanas līgumos noteiktā minimālā cena (EUR par kilogramu) attiecīgā valūtā, neietverot nodokļus un citas nodevas. Norādīt salīdzināmo kvalitāti				

([1]) Dalībvalstis, kuras izmanto savu nacionālo valūtu, piemēro maiņas kursu, kas ir spēkā ražas gada 1. janvārī.

II PIELIKUMS

Kopsavilkuma informācija, kas Komisijai nosūtāma vēlākais līdz attiecīgajam ražas gadam sekojošā gada 30. jūnijam

Kumulatīvi dati par attiecīgo ražu

Raža: ..... Deklarētāja dalībvalsts: .....

Šķirņu grupa: .....

	Ražotāja (deklarētāja) dalībvalsts	Ražotāja dalībvalsts Nosaukums:	Ražotāja dalībvalsts Nosaukums:	Ražotāja dalībvalsts Nosaukums:
1. Piegādātais daudzums (tonnās)				
1.1. Tādas jēltabakas kopējais daudzums, kam ir Regulas (EK) Nr. 1973/2004 XXVIII pielikumā minētais obligātais kvalitātes standarts un mitruma saturs				
1.2. Tādas jēltabakas kopējais daudzums, kam ir Regulas (EK) Nr. 1973/2004 XXVIII pielikumā minētais obligātais kvalitātes standarts un mitruma saturs un ko ir piegādājušas ražotāju asociācijas				
2. Obligātajam kvalitātes standartam atbilstošas jēltabakas faktiskais piegādātais daudzums (tonnās) pirms svara pielāgojuma, pamatojoties uz mitruma saturu				
3. Pirmapstrādes uzņēmumu samaksātā vidējā cena (EUR par kilogramu), atskaitot nodokļus un citas nodevas ([1])				

([1]) Dalībvalstis, kuras izmanto savu nacionālo valūtu, piemēro maiņas kursu, kas ir spēkā ražas gadam sekojošā kalendārā gada 1. janvārī.

III PIELIKUMS

Informācija, kas Komisijai nosūtāma vēlākais līdz attiecīgajam ražas gadam sekojošā gada 31. jūlijam

Pirmapstrādes uzņēmumu rīcībā esošu krājumu (tonnās) aprite

Deklarētāja dalībvalsts: .....

Deklarēšanas datums: .....

Šķirņu grupa	Attiecīgā raža	Daudzumi, kas laisti Kopienas tirgū iepriekšējā tirdzniecības gadā [1]	Daudzumi, kas laisti trešu valstu tirgos iepriekšējā tirdzniecības gadā [1]	Krājumu stāvoklis iepriekšējā tirdzniecības gada pēdējā dienā [1]

[1] Uzskata, ka tirdzniecības gads ilgst no ražas gada 1. jūlija līdz tā gada 30. jūnijam, kas seko ražas gadam.

IV PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (EK) Nr. 604/2004	Šī regula
1. un 2. pants	1. un 2. pants
3. pants	—
4. pants	3. pants
5. pants	4. pants
I, II un III pielikums	IB, II un III pielikums
—	IA pielikums
IV pielikums	—
V pielikums	IV pielikums

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2096/2005

(2005. gada 20. decembris),

ar kuru paredz kopīgas prasības aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanai

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 10. marta Regulu (EK) Nr. 550/2004 par aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanu vienotajā Eiropas gaisa telpā (pakalpojumu sniegšanas regula) ([1]), jo īpaši tās 4. un 6. pantu,

tā kā:

(1) Atbilstoši Regulai (EK) Nr. 550/2004, Komisijai jānosaka kopīgas prasības attiecībā uz aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanu visā Kopienā. Šim nolūkam vispiemērotākais instruments ir regula, ar kuru paredz tiešu piemērošanu.

(2) Dalībvalstīm jāsertificē aeronavigācijas pakalpojumu sniegšana Kopienā. Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējiem, kas atbilst kopīgām prasībām, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 550/2004 7. pantu jāsaņem sertifikāts. Tiem aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējiem, kas var strādāt bez šāda sertifikāta, jācenšas nodrošināt vislielāko atbilstību kopīgām prasībām tik lielā mērā, cik pieļauj to tiesiskais statuss.

(3) Kopīgo prasību piemērošana, ko jāparedz atbilstoši Regulas (EK) Nr. 550/2004 6. pantam, jāveic, neierobežojot dalībvalsts suverenitāti attiecībā uz tās gaisa telpu un dalībvalsts prasības attiecībā uz sabiedriskās kārtības, sabiedriskās drošības un aizsardzības jautājumiem, kā izklāstīts 13. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 10. marta Regulā (EK) Nr. 549/2004, ar ko nosaka pamatu Eiropas vienotās gaisa telpas izveidošanai (pamatregula) ([2]). Kopīgās prasības nav attiecināmas uz militārām operācijām un apmācību Regulas (EK) Nr. 549/2004 1. panta 2. punkta nozīmē.

(4) Definējot kopīgas prasības aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanai, jāņem vērā aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēju tiesiskais statuss dalībvalstīs. Tāpat, ja organizācijas veic citas darbības, nevis aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanu vien, kopīgās prasības, kas paredzamas atbilstoši Regulas (EK) Nr. 550/2004 6. pantam, nav attiecināmas uz tādām darbībām vai resursiem, ko piešķir citām darbībām, kuras nav aeronavigācijas pakalpojumu sniegšana, ja vien nav noteikts citādi.

(5) Kopīgo prasību piemērošanai aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējiem proporcionāli jāatbilst riskam, kas saistīts ar katra sniegtā pakalpojuma veidu, piemēram, veikto darbību raksturu un skaitu un/vai dabu. Gadījumā, ja daži aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēji izvēlas neizmantot iespēju sniegt pārrobežu pakalpojumus un tādējādi atsakās no savstarpējas atzīšanas tiesībām vienotā Eiropas gaisa telpā, tad valsts uzraudzības iestādei ir jābūt tiesībām atļaut tādiem pakalpojumu sniedzējiem proporcionāli nodrošināt atbilstību attiecīgi dažām vispārīgām aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanas prasībām un dažām specifiskām aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanas prasībām. Līdz ar to nosacījumiem, kas pievienoti sertifikātam, jāatspoguļo atkāpes raksturs un apjoms.

(6) Lai nodrošinātu atbilstošu sertifikācijas shēmas darbību, dalībvalstīm Komisijai jāiesniedz visa nepieciešamā informācija par atkāpēm, ko piešķīrušas to valsts uzraudzības iestādes gadskārtējo pārskatu kontekstā.

(7) Dažādie aeronavigācijas pakalpojumu veidi ne vienmēr ir pakļauti vienām un tām pašām prasībām. Tādēļ ir svarīgi pielāgot kopīgās prasības katra pakalpojuma veida īpatnībām.

(8) Pienākumam pierādīt atbilstību jābūt aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēju pārziņā sertifikāta derīguma periodā un attiecībā uz visiem pakalpojumiem.

([1]) OV L 96, 31.3.2004., 10. lpp.
([2]) OV L 96, 31.3.2004., 1. lpp.

(9) Lai nodrošinātu efektīvu kopīgo prasību piemērošanu, jāizveido sistēma regulārai atbilstības uzraudzībai un pārbaudei attiecībā uz tām kopīgām prasībām un nosacījumiem, kas minēti sertifikātā. Valsts uzraudzības iestādei jāpārbauda pakalpojumu sniedzēja atbilstība vēl pirms sertifikāta izsniegšanas un ik gadu jānovērtē sertificēto aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēju pastāvīga atbilstība. Tādēļ tai jāizveido un ik gadu jāatjaunina indikatīva pārbaudes programma, kas attiektos uz visiem tās sertificētajiem pakalpojumu sniedzējiem, pamatojoties uz riska novērtējumu. Programmā jābūt iespējai saprātīgā termiņā pārbaudīt visas atbilstošās aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēju daļas. Izvērtējot nozīmēto gaisa satiksmes pakalpojumu un meteoroloģisko pakalpojumu sniedzēju atbilstību, valsts uzraudzības iestādei jābūt tiesībām pārbaudīt arī tādas prasības, kas izriet no konkrētās dalībvalsts starptautiskajām saistībām.

(10) Valstu uzraudzības iestāžu speciālistu veiktajai salīdzinošajai izvērtēšanai tālāk jāattīsta kopīga pieeja aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēju uzraudzībai visā Kopienā. Komisijai sadarbībā ar dalībvalstīm jānodrošina, lai minētā salīdzinošā izvērtēšana būtu saskaņā ar tām darbībām, ko veic *Eurocontrol ESARR* Īstenošanas uzraudzības un atbalsta programmas (*ESIMS*) un Universālās drošības uzraudzības revīzijas programmas (*USOAP*), ko vada Starptautiskā civilās aviācijas organizācija (*ICAO*), ietvaros. Tā varētu izvairīties no darba dublēšanas. Lai salīdzinošās izvērtēšanas laikā nodrošinātu pieredzes apmaiņu un labas prakses nodošanu, vislabāk būtu, ja nacionālie eksperti nāktu no valsts uzraudzības iestādes vai arī citas atzītas iestādes.

(11) *Eurocontrol* ir izstrādājusi drošības regulēšanas prasības (*ESARR*), kas ir vissvarīgākais drošu gaisa satiksmes pakalpojumu sniegšanai. Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 550/2004 Komisijai ir jāidentificē un jāpieņem atbilstošie *ESARR 3* noteikumi par gaisa satiksmes vadībā (*ATM*) nepieciešamo drošības vadības sistēmu lietošanu, *ESARR 4* – par riska novērtēšanu un mazināšanu *ATM* un *ESARR 5* – par *ATM* apkalpojošo personālu; prasības inženieru un tehniskajam personālam, kas veic ar darbības drošību saistītus uzdevumus. Atbilstoši Regulas (EK) Nr. 550/2004 5. pantam, Komisija iesniegusi priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par Kopienas gaisa satiksmes dispečera licenci [1], kurā iekļauti *ESARR 5* noteikumi gaisa satiksmes dispečeriem. Tādēļ šajā regulā nav jāatkārto šie noteikumi. Tomēr jāiekļauj noteikumi, kas liktu valsts uzraudzības iestādei pārbaudīt, vai gaisa satiksmes pakalpojumu sniedzēja personāls, jo īpaši gaisa satiksmes dispečeri, ir pienācīgi licencēti, ja šāda licence tiek prasīta.

(12) Šajā regulā tāpat nav jāatkārto *ESARR 2* noteikumi par drošības negadījumu *ATM* ziņošanu un izvērtēšanu, uz ko attiecas Padomes 1994. gada 21. novembra Direktīva 94/56/EK, ar ko nosaka civilās aviācijas nelaimes gadījumu un starpgadījumu izmeklēšanas pamatprincipus [2] un Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. jūnija Direktīvas 2003/42/EK attiecībā uz ziņošanu par notikumiem civilajā aviācijā [3]. Tomēr jāievieš jaunie noteikumi attiecībā uz drošības negadījumiem, kas prasītu, lai valsts uzraudzības iestāde pārbauda, vai gaisa satiksmes pakalpojumu sniedzējs, kā arī komunikāciju, navigācijas vai novērošanas pakalpojumu sniedzējs atbilst prasītajai kārtībai, lai nodrošinātu ziņojumu sniegšanu un novērtēšanu šādu negadījumu situācijās. Attiecīgie *ESARR 1* noteikumi par drošības pārraudzību *ATM* un *ESARR 6* – par programmatūru *ATM* sistēmās jāidentificē un jāpieņem ar atsevišķiem Kopienas aktiem.

(13) Īpaši jāuzsver, ka, pirmkārt, drošības vadība ir tāda gaisa satiksmes pakalpojumu funkcija, kas garantē, lai tiktu identificēti, novērtēti un apmierinoši mazināti visi ar drošību saistīti riski, un, otrkārt, ka formāla un sistemātiska pieeja drošības vadībai acīmredzami un uzskatāmi maksimāli palielinās ieguvumus drošības ziņā. Komisijai jāatjaunina un jāturpina noteikt gaisa satiksmes pakalpojumu drošības prasības, lai nodrošinātu augstāko iespējamo drošības līmeni, neskarot tādu turpmāko Eiropas Aviācijas drošības aģentūras lomu šajā jomā, kāda var tikt noteikta.

(14) Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējiem jādarbojas saskaņā ar attiecīgajiem *ICAO* standartiem. Nolūkā atvieglot pārrobežu pakalpojumu sniegšanu, dalībvalstīm un Komisijai, cieši sadarbojoties ar *Eurocontrol*, jācenšas līdz minimumam samazināt atšķirības, par kurām dalībvalstis ziņo attiecībā uz *ICAO* standartu piemērošanu aeronavigācijas jomā, lai dalībvalstīs izveidotu vienotu standartu sistēmu vienotas Eiropas gaisa telpas ietvaros, jo īpaši nolūkā izstrādāt kopīgus noteikumus attiecībā uz gaisa telpu.

[1] KOM(2004) 473, *Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts.

[2] OV L 319, 12.12.1994., 14. lpp.

[3] OV L 167, 4.7.2003., 23. lpp.

(15) Atšķirīgi valstu noteikumi par atbildību nedrīkst kavēt aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējam slēgt līgumus par pārrobežu pakalpojumu sniegšanu, kad tie ir vienojušies par kārtību, attiecībā uz zaudējumu segšanu par kaitējumiem, kas rodas no saistībām atbilstoši piemērojamajiem tiesību aktiem. Izmantotajai metodei jāatbilst valsts tiesību prasībām. Dalībvalstīm, kas aeronavigācijas pakalpojumus ļauj sniegt visā gaisa telpā vai kādā tās daļā, kas ir tās atbildības lokā, bez sertifikācijas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 550/2004, jāatbild par šo pakalpojumu sniedzēju saistībām.

(16) Lai gan *ESARR 4* ir noteikta maksimālā pieļaujamā varbūtība *ATM* tiešai saistībai ar avārijām Eiropas Civilās aviācijas konferences reģionā, maksimālā pieļaujamā varbūtība attiecībā uz visām avāriju nopietnības kategorijām 2.–5. nav vēl noteikta. Dalībvalstīm un Komisijai ciešā sadarbībā ar *Eurocontrol* jāpabeidz un jāatjaunina šīs varbūtības un jāizveido mehānisms, lai tās piemērotu dažādos apstākļos.

(17) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi Vienotās gaisa telpas komiteja, kura izveidota ar Regulas (EK) Nr. 549/2004 5. pantu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un piemērošanas joma

Ar šo regulu paredz kopīgas prasības aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanai. Tomēr, izņemot, ja I un II pielikums paredz pretējo, šīs kopīgās prasības nav attiecināmas uz:

a) darbībām, kas nav pakalpojumu sniedzēja aeronavigācijas pakalpojumu sniegšana;

b) līdzekļiem, kas piešķirti darbībām, kas nav aeronavigācijas pakalpojumu sniegšana.

Ar šo Regulu identificē un pieņem obligātus noteikumus šādām *Eurocontrol* drošības regulēšanas prasībām (*ESARR*), kas attiecas uz aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēju sertifikāciju:

a) 2000. gada 17. jūlija *ESARR 3* par gaisa satiksmes vadības (*ATM*) pakalpojumu sniedzēju drošības vadības sistēmu lietošanu;

b) 2001. gada 5. aprīļa *ESARR 4* par riska izvērtēšanu un mazināšanu *ATM*;

c) 2002. gada 11. aprīļa *ESARR 5* par *ATM* pakalpojumu personālu, prasībām attiecībā uz inženieru un tehnisko personālu, kas veic ar drošību saistītus uzdevumus.

2. pants

Definīcijas

1. Šās regulas mērķiem piemēro ar Regulu (EK) Nr. 549/2004 noteiktās definīcijas.

2. Līdztekus 1. punktā minētajām definīcijām, piemēro šādas definīcijas:

a) "darbs gaisā" nozīmē gaisa kuģa darbības, kurās gaisa kuģi izmanto specializētiem pakalpojumiem, piemēram, lauksaimniecības, celtniecības, fotografēšanas, uzraudzības, novērošanas un patrulēšanas, meklēšanas un glābšanas darbiem vai gaisa reklāmām;

b) "komerciālais aviotransports" nozīmē visas gaisa kuģa darbības, kas saistītas ar pasažieru, kravas vai pasta pārvadāšanu par maksu vai nomas maksu;

c) "funkcionāla sistēma" nozīmē sistēmu, procedūru un cilvēkresursu kopumu, kas organizēts ATM kontekstā noteiktas funkcijas veikšanai;

d) "vispārējā aviācija" nozīmē visas civilās aviācijas darbības, kas nav komerciāls aviotransports vai darbs gaisā;

e) "valsts uzraudzības iestāde" nozīmē struktūru vai struktūras, kuras nozīmē vai izveido dalībvalstis kā savas valsts attiecīgo iestādi atbilstoši Regulas (EK) Nr. 549/2004 4. pantam;

f) "apdraudējums" nozīmē jebkuru situāciju, notikumu vai gadījumu, kas varētu izraisīt avāriju;

g) "operatīvā organizācija" nozīmē organizāciju, kas atbild par tehnisko un inženierpakalpojumu sniegšanu un nodrošina gaisa satiksmes, komunikāciju, navigācijas un uzraudzības pakalpojumus;

h) "risks" nozīmē apdraudējumu izraisoša notikuma ar bīstamām sekām vispārējas varbūtības vai atgadīšanās biežuma un šo seku nopietnības apvienojumu;

i) "drošības garantijas" nozīmē visas plānotas un sistemātiski veiktas darbības, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu atbilstošu pārliecību, ka produkts, pakalpojums, organizācija vai funkcionālās sistēmas būs pieņemamas vai pieļaujamā drošības līmenī;

j) "drošības mērķis" nozīmē kvalitatīvu vai kvantitatīvu formulējumu, ar kuru definē maksimālo biežumu vai varbūtību, kuras gadījumā var pieņemt, ka radīsies apdraudējums;

k) "drošības prasība" nozīme risku mazinošus līdzekļus, kā definēts riska mazināšanas stratēģijā, ar kuriem sasniegt konkrētu drošības mērķi, tai skaitā organizatoriskas, darbības, procedūras, funkcionālas, snieguma un sadarbspējas prasības vai vides raksturojumu;

l) "pakalpojumi" nozīmē vai nu aeronavigācijas pakalpojumus, vai arī aeronavigācijas pakalpojumu kopumu.

3. "Pakalpojumu sniedzējs" nozīmē organizācijas, kas saņēmušas sertifikātu vai piesakās tā saņemšanai par aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanu.

3. pants

Sertifikātu piešķiršana

1. Lai iegūtu aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanai nepieciešamo sertifikātu, un neskarot Regulas (EK) Nr. 550/2004 7. panta 5. punkta prasības, aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējiem jāatbilst vispārējām kopīgām prasībām, kas izklāstītas I pielikumā, kā arī īpašām papildu prasībām, kas izklāstītas šīs regulas II līdz V pielikumā atbilstoši sniegtajam pakalpojumu veidam, ņemot vērā 4. panta atkāpes.

2. Pirms sertifikāta izsniegšanas valsts uzraudzības iestāde pārbauda aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēja atbilstību kopīgajām prasībām.

3. Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējam jāatbilst kopīgajām prasībām pirms sertifikāta izdošanas atbilstoši Regulas (EK) Nr. 550/2004 7. pantam.

4. pants

Atkāpes

1. Atkāpjoties no 3. panta 1. punkta noteikumiem, daži aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēji var izvēlēties neizmantot iespēju sniegt pārrobežu pakalpojumus un var atteikties no savstarpējas atzīšanas tiesībām vienotā Eiropas gaisa telpā.

Šādā situācijā tie var pieprasīt sertifikātu, kas attiecas tikai uz Regulas (EK) Nr. 550/2004 7. panta 2. punktā minētās dalībvalsts atbildībā esošo gaisa telpu.

Lai iesniegtu šādu pieteikumu, gaisa satiksmes pakalpojumu sniedzējs sniedz pakalpojumus vai arī jābūt gatavam sniegt tikai attiecībā uz vienu vai vairākām šādām kategorijām:

a) vispārējā aviācija;

b) darbs gaisā;

c) komerciāls aviotransports ar gaisa kuģiem, kuriem maksimālā pacelšanās masa ir 10 tonnas vai kuros ir mazāk nekā 20 sēdvietas;

d) komerciāls aviotransports, kas veic mazāk nekā 10 000 pārvietošanās gadā, neskatoties uz to, kāda ir to maksimālā pacelšanās masa un cik gaisa kuģī ir izmantotās sēdvietas, par pārvietošanās skaitu uzskatot pacelšanās un nolaišanās summu, kas aprēķināta pamatojoties uz vidējo skaitu iepriekšējo triju gadu laikā.

Lai iesniegtu šādu pieteikumu aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējam, kas nav gaisa satiksmes pakalpojumu sniedzējs, jābūt 1 000 000 EUR bruto gada apgrozījumam vai mazākam attiecībā uz pakalpojumiem, ko tas sniedz vai plāno sniegt.

Gadījumā, kad objektīvu, praktisku iemeslu dēļ aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs nespēj pierādīt atbilstību šiem kritērijiem, valsts uzraudzības iestāde var pieņemt analogus datus vai prognozes attiecībā uz trešajā un ceturtajā apakšpunktā noteiktajiem griestiem.

Iesniedzot attiecīgu pieprasījumu, aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējam vienlaikus valsts uzraudzības iestādei jāiesniedz atbilstošie pierādījumi attiecībā uz kvalifikācijas kritērijiem.

2. Valsts uzraudzības iestāde var atļaut īpašas atkāpes pieteikuma iesniedzējiem, kas atbilst 1. punktā minētajiem kritērijiem, proporcionāli to ieguldījumam gaisa satiksmes vadīšanā gaisa telpā, kas ir šīs dalībvalsts atbildības lokā.

Šīs atkāpes var attiekties tikai uz I pielikuma prasībām, ar šādiem izņēmumiem:

a) 1. daļa – tehniskā un darbības kompetence un jauda;

b) 3.1. daļa – drošības vadība;

c) 5. daļa – cilvēkresursi;

d) 8.1. daļa – atklāta un pārskatāma pakalpojumu sniegšana.

3. Papildus 2. punktā minētajām atkāpēm valsts uzraudzības iestāde var piešķirt atkāpes tiem pieteikumu iesniedzējiem, kas plāno sniegt informāciju par lidojumiem lidlaukā, regulāri strādājot ne vairāk kā vienā darba pozīcijā jebkurā lidostā. Iestāde to dara proporcionāli pieteikuma iesniedzēja ieguldījumam gaisa satiksmes vadīšanā gaisa telpā, kas ir šīs dalībvalsts atbildības lokā.

Šīs atkāpes var attiekties tikai uz šādām II pielikuma 3. daļas prasībām:

a) atbildība par drošības vadību, kā arī citu sniegti pakalpojumi un piegāde (atbilstoši 3.1.2. daļai);

b) drošības apsekojumi (atbilstoši 3.1.3. daļai);

c) drošības prasības riska novērtēšanai un mazināšanai attiecībā uz izmaiņām (3.2. daļa).

4. Attiecībā uz III, IV un V pielikuma prasībām atkāpes nepiešķir.

5. Atbilstoši Regulas (EK) Nr. 550/2004 II pielikumā minētajam valsts uzraudzības iestāde:

a) precīzi nosaka atkāpes raksturu un darbības apjomu sertifikātam pievienotajos noteikumos, norādot arī tiesisko pamatu;

b) ierobežo sertifikāta derīgumu; un

c) uzrauga, vai aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēji joprojām atbilst atkāpes piešķiršanas kritērijiem.

5. pants

Atbilstības pierādīšana

1. Pēc valsts uzraudzības iestādes pieprasījuma aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs iesniedz visus atbilstošos pierādījumus, lai demonstrētu, ka atbilst piemērojamām kopīgām prasībām. Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs var pilnībā izmantot jau esošos datus.

2. Sertificēts aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs ziņo valsts uzraudzības iestādei par plānotajām sniegto pakalpojumu izmaiņām, kas varētu ietekmēt atbilstību piemērojamajām prasībām vai noteikumiem, kas pievienoti sertifikātam.

3. Sertificēts pakalpojumu sniedzējs ziņo valsts uzraudzības iestādei par plānotajām ar drošību saistītām izmaiņām gaisa satiksmes pakalpojumos.

4. Gadījumā, ja aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs vairs neatbilst attiecīgajām kopīgajām prasībām vai arī sertifikātam pievienotajiem nosacījumiem, kompetentā valsts iestāde vismaz viena mēneša laikā pieņem lēmumu. Ar šādu lēmumu valsts uzraudzības iestāde pieprasa aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējam veikt koriģējošu darbību.

Lēmumu nekavējoties paziņo attiecīgajam aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējam.

Valsts uzraudzības iestāde pārbauda, vai ir īstenota koriģējošā darbība, pirms tā paziņo par savu piekrišanu attiecīgajam aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējam. Gadījumā, ja valsts uzraudzības iestāde uzskata, ka koriģējošā darbība nav īstenota pienācīgi noteiktajā termiņā, tā veic atbilstošus īstenošanas pasākumus, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 550/2004 7. panta 7. punktu un Regulas (EK) Nr. 549/2004 9. pantu, vienlaikus ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt pakalpojumu sniegšanas nepārtrauktību.

6. pants

Atbilstības uzraudzības atvieglošana

Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 550/2004 2. panta 2. punktu, aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēji atvieglo valsts uzraudzības iestādes vai arī iestādes, kas rīkojas uzraudzības iestādes vārdā, veiktās pārbaudes un apsekošanu, tai skaitā darba vietas apmeklējumus un apmeklējumus bez iepriekšēja brīdinājuma.

Pilnvarotajām personā ir tiesības veikt šādas darbības:

a) pārbaudīt atbilstošos ierakstus, datus, procedūras un citus materiālus, kas attiecas uz aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanu;

b) kopēt pilnībā vai daļēji šādus ierakstus, datus, procedūras un citus materiālus;

c) lūgt mutiskus paskaidrojumus uz vietas;

d) ienākt attiecīgajās telpās, teritorijā vai transportlīdzeklī.

Šādas pārbaudes un apsekošanu veic atbilstoši tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā šādus pasākumus veic.

7. pants

Pastāvīga atbilstība

Valsts uzraudzības iestāde, pamatojoties uz tās rīcībā esošajiem pierādījumiem, katru gadu uzrauga tās sertificēto aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēju pastāvīgo atbilstību prasībām.

Šajā nolūkā valsts uzraudzības iestāde izveido un ik gadu atjaunina indikatīva pārbaudes programmu, kas attiecas uz visiem tās sertificētajiem pakalpojumu sniedzējiem un pamatojoties uz riska novērtējumu, kas saistīts ar dažādām darbībām, kuras veido sniegto pakalpojumu. Pirms šādas programmas izveides, ja tas nepieciešams, tā apspriežas ar iesaistītajiem aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējiem, kā arī ar citām iesaistītajām valsts uzraudzības iestādēm.

Programma norāda paredzēto pārbaužu biežumu dažādās darba vietās.

8. pants

Drošības noteikumi tehniskajam personālam un inženieriem

Attiecībā uz gaisa satiksmes, komunikāciju, navigācijas vai uzraudzības pakalpojumiem, valsts kompetentā iestāde vai jebkura cita iestāde, ko šāda uzdevuma veikšanai nozīmējusi dalībvalsts:

a) izsniedz atbilstošus drošības noteikumus tehniskā personāla un inženieru darbam, kas veic uzdevumus saistībā ar darbības drošību;

b) nodrošina atbilstošu un pienācīgu drošības pārraudzību tehniskajam personālam un inženieriem, ko nozīmējusi jebkura operatīvā organizācija, kas veic uzdevumus saistībā ar darbības drošību;

c) ņemot vērā saprātīgu pamatojumu un balstoties uz pienācīgām pārbaudēm, veic nepieciešamās darbības attiecībā uz operatīvo organizāciju un/vai tās tehnisko personālu vai inženieriem, kas neievēro II pielikuma 3.3. daļas noteikumus;

d) pārbauda, vai ir atbilstošas metodes, lai nodrošinātu, ka trešās puses, kam jāveic ar darbības drošību saistīti uzdevumi, ievēro II pielikuma 3.3. daļas noteikumus.

9. pants

Speciālistu veikta salīdzinoša vērtēšanas procedūra

1. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm saskaņā ar 2. līdz 6. punktu organizē valsts uzraudzības iestāžu speciālistu veiktu salīdzinošu izvērtējumu.

2. Speciālistu veiktu salīdzinošu izvērtēšanu veic valsts mēroga eksperti. Šādā darba grupā jābūt ekspertiem no vismaz trim dažādām dalībvalstīm. Eksperti nevar piedalīties speciālistu veiktā salīdzinošas izvērtēšanas procesā dalībvalstī, kur paši nodarbināti. Komisija izveido un uztur dalībvalstu ieceltu valsts ekspertu grupu, kas atbilst visiem kopīgu prasību aspektiem, kā tie uzskaitīti Regulas (EK) Nr. 550/2004 6. pantā.

3. Vismaz trīs mēnešus pirms šādas izvērtēšanas veikšanas Komisija informē dalībvalsti un attiecīgās valsts uzraudzības iestādi par šo pārbaudi, par plānoto darba veikšanas datumu un kādi eksperti šajā darbā piedalīsies.

Dalībvalsts, kuras valsts uzraudzības iestāde tiks vērtēta, apliecina, ka piekrīt ekspertu grupas sastāvam pirms pārbaudes darba uzsākšanas.

4. Trīs mēnešu laikā pēc vērtēšanas darba grupa, ievērojot vienprātību, sastāda ziņojumu, kurā var tikt iekļauti ieteikumi. Lai apspriestu ziņojumu, Komisija organizē tikšanos ar ekspertiem un valsts uzraudzības iestādi.

5. Komisija ziņojumu nosūta attiecīgajai dalībvalstij. Tā savukārt trīs mēnešu laikā pēc ziņojuma saņemšanas izklāsta savus apsvērumus; apsvērumos, ja nepieciešams, ietilpst pasākumu uzskaitījums, kas veikti, vai ko plānots veikt, lai norādītajā termiņā reaģētu uz ziņojumā minēto.

Ja nav citādas vienošanās ar attiecīgo dalībvalsti, ziņojums par izvērtēšanas gaitu un darāmo pēc ziņojuma saņemšanas netiek publicēts.

6. Komisija ik gadu ar Vienotās gaisa telpas komitejas palīdzību informē dalībvalstis par galvenajiem konstatējumiem šādos ziņojumos.

10. pants

Spēkā stāšanās

Šī regula stājas spēkā trešā diena pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 20. decembrī

Komisijas vārdā —
priekšsēdētāja vietnieks
Jacques BARROT

I PIELIKUMS

KOPĪGAS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ AERONAVIGĀCIJAS PAKALPOJUMU SNIEGŠANU

1. TEHNISKĀ UN DARBĪBAS KOMPETENCE UN IESPĒJAS

Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs spēj sniegt pakalpojumus droši, efektīvi, nepārtraukti un pastāvīgi, saskaņā ar visiem vispārēja pieprasījuma aspektiem konkrētajā gaisa telpā. Tādēļ tas gādā par savu atbilstošu tehnisku un darbības spēju un profesionalitāti.

2. ORGANIZATORISKĀ STRUKTŪRA UN VADĪBA

2.1. **Organizatoriskā struktūra**

Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs izveido un vada savu organizāciju, balstoties uz struktūru, kas ļauj sniegt drošus, efektīvus pakalpojumus nepārtraukti.

Organizatoriskā struktūra nosaka:

a) nominēto amatu kandidātu pilnvaras, pienākumus un atbildības jomu, jo īpaši attiecībā uz vadības līmeņa personām, kas atbild par funkcijām, kas saistītas ar drošību, kvalitāti, drošumu, finansēm un cilvēkresursiem;

b) attiecības un ziņojumu sniegšanas kārtību organizācijas dažādos posmos un procesos.

2.2. **Organizatoriskā vadība**

Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs izveido uzņēmējdarbības plānu par vismaz piecu gadu laika posmu. Uzņēmējdarbības plānā:

a) izklāsta vispārējos pakalpojumu sniedzēja mērķus ilgākam un īsākam laika posmam, stratēģiju šo mērķu sasniegšanai saskaņā ar visiem pakalpojumu sniedzēja ilgtermiņa plāniem un ar attiecīgajām Kopienas prasībām infrastruktūras attīstības vai citu tehnoloģiju attīstības kontekstā;

b) iekļauj attiecīgos darba snieguma mērķus kvalitātes un pakalpojuma sniegšanas līmeņa, drošības un izmaksu efektivitātes ziņā.

Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs sastāda gada plānu par nākamo gadu, kurā precizē uzņēmējdarbības plāna iekļauto un apraksta izmaiņas.

Gada plānā iekļauj šādus aspektus attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas līmeni un kvalitāti, piemēram, paredzamo jaudas līmeni, lidojumu drošību un atlikšanu, kā arī finanšu noteikumus:

a) informāciju par jaunas infrastruktūras ieviešanu vai cita veida attīstības aspektus un formulējumus attiecībā uz to, kā tas palīdzēs uzlabot pakalpojumu kvalitāti un to sniegšanas līmeni;

b) rādītājus par darba kvalitāti, ar kuriem pietiekami varētu novērtēt pakalpojumu sniegšanas kvalitāti un līmeni;

c) pakalpojuma sniedzēja paredzētās īstermiņa finanšu pozīcijas, kā arī izmaiņas, ko tās rada uzņēmējdarbības plānā vai kā to ietekmē.

3. DROŠĪBA UN KVALITĀTES VADĪBA

3.1. **Drošības vadība**

Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs, sniedzot visus savus pakalpojumus, pārvalda drošības jautājumus. Tādēļ ir jāizveido oficiālas saiknes ar visām ieinteresētajām pusēm, kas tieši varētu ietekmēt pakalpojumu drošību.

3.2. **Kvalitātes vadības sistēma**

Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs vēlākais 2 gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā rada kvalitātes vadības sistēmu, kas iekļauj visus aeronavigācijas pakalpojumus, ko tas nodrošina, atbilstoši šādām prasībām:

a) definēt kvalitātes politiku nolūkā pēc iespējas sīkāk ievērot dažādu lietotāju vajadzības;

b) izveidot kvalitātes nodrošināšanas programmu, kurā būtu tādas procedūras, kas izstrādātas, lai pārliecinātos, ka visas darbības tiek veiktas atbilstoši prasībām, standartiem un procedūrām;

c) sniegt pierādījumus par kvalitātes sistēmu darbību ar rokasgrāmatu un uzraudzības dokumentu palīdzību;

d) nozīmēt vadības pārstāvjus uzraudzīt atbilstību procedūrām un procedūru piemērotību, lai nodrošinātu drošu un efektīvu darbību;

e) pārskatīt esošās kvalitātes sistēmas un veikt, ja nepieciešams, uzlabojumus.

EN ISO 9001 sertifikāts, ko izdevusi atbilstoši akreditēta iestāde un kas attiecas uz pakalpojumu sniedzēja aeronavigācijas pakalpojumiem, tiek uzskatīts par pietiekamu pierādījumu atbilstības apliecināšanai. Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs neiebilst, ja pēc valsts uzraudzības iestādes pieprasījuma tai tiek nodota dokumentācija par sertifikācijas gaitu.

3.3. **Darbības rokasgrāmatas**

Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs nodrošina un uztur darbības rokasgrāmatas par pakalpojumu sniegšanu, kas paredzētas strādājošā personāla lietošanai un konsultācijām. Pakalpojumu sniedzējs gādā, lai:

a) darbības rokasgrāmatās ir instrukcijas un informācija, kas nepieciešama strādājošajam personālam sava darba veikšanai;

b) attiecīgajiem darbiniekiem ir pieejamas darbam nepieciešamās rokasgrāmatas;

c) strādājošo personālu bez kavēšanās informē par grozījumiem darbības rokasgrāmatā, kas attiecas uz viņu pienākumiem, kā arī uz to stāšanos spēkā.

4. DROŠĪBA

Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs rada drošības vadības sistēmu, lai nodrošinātu:

a) aprīkojuma un personāla drošību nolūkā izvairīties no nelikumīgas iejaukšanās pakalpojumu sniegšanā;

b) darbībai nepieciešamo datu drošību, kas tiek saņemti vai radīti, vai izmantoti citādi, lai to pieejamība būtu tikai pilnvarotu personu rīcībā.

Drošības vadības sistēma definē:

a) procedūras attiecībā uz drošības riska novērtējumu un mazināšanu, drošības uzraudzību un uzlabošanu, drošības pārskatiem un gūtās pieredzes izplatīšanu;

b) līdzekļus, kas nepieciešami, lai konstatētu drošības noteikumu neievērošanu un pievērstu personāla uzmanību attiecīgajiem brīdinājumiem drošības jomā;

c) līdzekļus, ar kuriem konstatē drošības prasību pārkāpšanas ietekmi un nosaka nepieciešamo rīcību situācijas labošanai un attiecīgās riska mazināšanas procedūras, lai izvairītos no situācijas atkārtošanās.

Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs gādā, lai tiktu veiktas personāla drošības pārbaudes, un, ja nepieciešams, koordinē sadarbību ar atbilstošajām civilajām un militārajām iestādēm nolūkā nodrošināt aprīkojuma, personāla un datu drošību.

5. CILVĒKRESURSI

Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs izmanto atbilstoši apmācītu personālu, lai nodrošinātu, ka pakalpojumus sniedz droši, efektīvi, nepārtraukti un pastāvīgi. Šajā ziņā jāizveido politika par personāla atlases un apmācības jautājumiem.

6. FINANSIĀLĀ STABILITĀTE

6.1. **Ekonomiskā un finanšu spēja**

Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējam jāspēj izpildīt savas finanšu saistības, piemēram, nemainīgās izmaksas vai arī mainīgās operatīvās izmaksas, vai kapitālieguldījumu izmaksas. Tāpat jāizmanto piemērota izmaksu uzskaites sistēma. Ar šā pielikuma 2.2. daļā minēto gada plānu, kā arī ar bilances datiem un pārskatiem, ko izmanto atbilstoši attiecīgajam tiesiskajam statusam, tāpat jāspēj pierādīt sava darbspēja.

6.2. **Finanšu revīzija**

Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 550/2004 12. panta 2. punktu, aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējam jāspēj pierādīt, ka uzņēmumā regulāri tiek veikta neatkarīga revīzija.

7. SAISTĪBAS UN APDROŠINĀŠANAS SEGUMS

Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējam jābūt saistību segumam atbilstoši piemērojamajiem tiesību aktiem.

Izmantotajai metodei jāparedz attiecīgs segums iespējamu zaudējumu un bojājumu gadījumā, ņemot vērā pakalpojumu sniedzēja tiesisko statusu un tam pieejamo komerciālās apdrošināšanas līmeni.

Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs, kas izmanto cita aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēja pakalpojumus, gādā, lai vienošanās attiektos arī uz saistību sadalījumu starp pakalpojumu sniedzējiem.

8. PAKALPOJUMU KVALITĀTE

8.1. **Atklāta un pārskatāma pakalpojumu sniegšana**

Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs pakalpojumu sniedz atklāti un pārskatāmi. Publiski ir pieejami noteikumi par pakalpojumu sniedzēja pakalpojumu pieejamību un ar pakalpojumu lietotājiem regulāri tiek rīkotas oficiālas pārrunas, individuāli vai kolektīvi un vismaz reizi gadā.

Atbilstoši Kopienas tiesību aktiem aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs nedrīkst diskriminēt lietotājus vai lietotāju grupas, pamatojoties uz tā/to tautību, identitāti.

8.2. **Plāns neparedzētām situācijām**

Vēlākais vienu gadu pēc sertifikācijas aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējam jābūt plānam rīcībai neparedzētās situācijās attiecībā uz visiem sniegtajiem pakalpojumiem, domājot par situācijām, kuru rezultātā varētu rasties ievērojama pakalpojumu kvalitātes pasliktināšanās vai pārtraukšana.

9. PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ ZIŅOJUMU SNIEGŠANU

Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējam jāspēj iesniegt attiecīgajai valsts uzraudzības iestādei gada pārskatu par savu darbību. Pārskatā iekļaujami finanšu rezultāti, neierobežojot 12. panta noteikumus pakalpojumu sniegšanas regulā, kā arī dati par darbību un citu svarīgu rīcību un uzlabojumiem, jo īpaši drošības jomā.

Ziņojumā obligāti iekļauj:

— sniegto pakalpojumu līmeņa kvalitātes novērtējums, kā arī nodrošinātais drošības līmenis,

— pakalpojuma sniedzēju sniegums salīdzinājumā ar darbības mērķiem, kā noteikts uzņēmējdarbības plānā, salīdzinot praktiski padarīto ar gada plānu, izmantojot snieguma rādītājus, kas iekļauti gada plānā,

— darbības un infrastruktūras izmaiņas,

— finanšu rezultāti, ja vien to nepublicē atsevišķi atbilstoši pakalpojumu sniegšanas regulas 12. panta 1. punktam,

— informācija par oficiālo konsultāciju gaitu ar pakalpojumu sniedzējiem,

— informācija par cilvēkresursu politiku.

Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs gada pārskata saturu publisko atbilstoši valsts uzraudzības iestādes noteiktajam un saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

II PIELIKUMS

ĪPAŠAS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ AERONAVIGĀCIJAS PAKALPOJUMU SNIEGŠANU

1. ĪPAŠUMTIESĪBAS

Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs valsts uzraudzības iestādei, kas pieminēta Regulas (EK) Nr. 550/2004 7. panta 2. punktā, precīzi norāda šādu informāciju:

— savu tiesisko statusu, īpašumtiesību struktūru un noteikumus, kas būtiski ietekmē aktīvu kontroli,

— saiknes ar organizācijām, kas nav saistītas ar aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanu, tai skaitā komercdarbības, kurās tas iesaistījies vai nu tieši, vai caur radniecīgiem uzņēmumiem, kas rada vairāk nekā 1 % no plānotajiem ieņēmumiem; bez tam, jāsniedz informācija par izmaiņām attiecībā uz jebkuru īpašumtiesību piederības aspektu, kā rezultātā mainās 10 % vai vairāk akciju daļu turētāji.

Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs veic visu nepieciešamo, lai izvairītos no interešu konflikta, kas varētu apdraudēt neieinteresētu un objektīvu pakalpojumu sniegšanu.

2. ATKLĀTA UN PĀRSKATĀMA PAKALPOJUMU SNIEGŠANA

Papildus I pielikuma 8.1. daļas noteikumiem un gadījumā, kad dalībvalsts nolemj sniegt specifiskus *ATS* pakalpojumus konkurences apstākļos, dalībvalsts var veikt visu nepieciešamo, lai gādātu, ka saskaņā ar attiecīgajiem valsts un Kopienas tiesību aktiem šo specifisko gaisa satiksmes pakalpojumu sniedzēji neveic darbības, kuru mērķis vai rezultāts ir konkurences novēršana, ierobežošana vai traucēšana, vai arī neveic darbības, kuru rezultātā ļaunprātīgi izmanto dominējošo stāvokli.

3. PAKALPOJUMU DROŠĪBA

3.1. **Drošības vadības sistēma**

3.1.1. *Vispārējas drošības prasības*

Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējam jānodrošina drošības vadības sistēma (*SMS*) kā neatņemama pakalpojumu vadības daļa, ar kuru:

— nodrošina oficiālu, skaidru un savlaicīgu pieeju sistemātiskai drošības pārvaldei, lai ievērotu ar drošību saistītus pienākumus, sniedzot savus pakalpojumus; attiecībā uz visiem sniegtajiem pakalpojumiem un to sniegšanai nepieciešamajās situācijās, rīkojas vadības pakļautībā; un pamatu pamatos balstās uz drošības politiku, ar kuru definē organizācijas nostāju drošības vadības lietās (drošības vadība),

— gādā, lai visi ar drošības jautājumiem strādājošie, sniedzot aeronavigācijas pakalpojumus, ir personīgi atbildīgi par drošības lietām, kas ir to darbības lokā, lai vadītāji būtu atbildīgi par drošības situāciju savās nodaļās vai daļās un lai pakalpojumu sniedzēja augstākā ranga vadības locekļi būtu atbildīgi par vispārējo drošību (drošības atbildība),

— gādā, lai apmierinoši drošības rādītāji gaisa satiksmes pakalpojumu jomā būtu svarīgākā darbības joma (drošības prioritāte),

— gādā, lai sniedzot gaisa satiksmes pakalpojumus, svarīgākais drošības mērķis būtu līdz minumam samazināt gaisa kuģu avārijas riska iespējamību savas rīcības dēļ, tik lielā mērā, cik tas iespējams (drošības mērķis).

3.1.2. *Prasības par rezultātiem drošības jomā*

SMS ietvaros gaisa satiksmes pakalpojumu sniedzējs:

— gādā, ka personāls ir atbilstoši apmācīts un zinošs savu pienākumu veikšanai nepieciešamās kompetences ietvaros, līdztekus, lai viņiem būtu arī atbilstošā licence, ja tāda nepieciešama, un tiktu ievērotas medicīniskās atbilstības prasības (kompetence),

— gādā, lai drošības vadības funkcijas būtu definētas līdz ar organizācijas pienākumiem drošības vadības sistēmas uzlabošanas un uzturēšanas jomā; gādā, lai šis atbildības jomas aspekts nav konkrētu uzdevumu veikšanas vadības, bet gan augstākā vadības līmeņa atbildības lokā. Tomēr, runājot par nelielām organizācijām, kur pienākumu kopums šajā ziņā nevar nodrošināt pienācīgu neatkarību, noteikumi par drošības garantēšanu jāpapildina ar papildus neatkarīgiem līdzekļiem; un jāgādā, lai pakalpojumu sniedzēja organizācijas augstākā līmeņa vadības personāls aktīvi iesaistītos drošības vadības garantēšanā (drošības vadības pienākums),

— gādā, lai tur, kur tas iespējams, tiktu noteikti kvantitatīvi drošības rādītāji un tie tiktu ievēroti attiecībā uz visām funkcionālajām sistēmām (kvantitatīvi drošības līmeņi),

— gādā, lai *SMS* tiek sistemātiski dokumentēta tā, lai skaidri redzama saikne ar organizācijas drošības politiku (*SMS* dokumentēšana),

— gādā, lai ārpus organizācijas sniegtu pakalpojumu un piegādes drošība būtu atbilstoša, tādēļ ka to drošība arī ir nozīmīga sniegto pakalpojumu drošības kontekstā (ārējie pakalpojumi un piegādes),

— gādā, lai riska novērtēšana un mazināšana tiktu veikta atbilstoši, lai nodrošinātu, ka visi *ATM* aspekti ir atbilstoši pārdomāti (riska novērtēšana un mazināšana). Attiecībā uz *ATM* funkcionālajām sistēmā piemēro šī pielikuma 3.2. daļas noteikumus,

— gādā, lai *ATM* darbības un tehniskie negadījumi, kas uzskatāmi par tādiem, kas rada būtiskas sekas drošības ziņā, tiktu nekavējoties izmeklēti un lai situācija tiktu atbilstošu labota (drošības negadījumi). Tāpat arī jāspēj pierādīt, ka ir izpildītas prasības par ziņojumu sniegšanu un drošības negadījumu novērtēšanu saskaņā ar atbilstošajiem valsts un Kopienas tiesību aktiem.

3.1.3. *Prasības par drošības garantēšanu*

SMS ietvaros gaisa satiksmes pakalpojumu sniedzējs gādā, lai:

— apsekošana drošības lietās tiktu veikta pastāvīgi, lai tiktu ieteikti uzlabojumi, ja nepieciešams, lai drošības jautājumu vadītājiem to kompetences lokā būtu nepieciešamās garantijas un lai apliecinātu atbilstību ar attiecīgajām SMS daļām (drošības apsekošana),

— būtu nepieciešamās metodes, ar kurām konstatēt izmaiņas darbības sistēmās vai operācijās, kas varētu liecināt, ka kāds no elementiem tuvojas tādam līmenim, kad vairs nav iespējams nodrošināt pieņemamu drošības standartu, un ka tiek veikta atbilstoša, situāciju labojoša rīcība (drošības uzraudzība),

— drošības lietu protokoli tiek saglabāti visā *SMS* darbības laikā kā pamats drošības garantijām visām saistītajām pusēm, kas atbild vai ir atkarīgas no sniegtajiem pakalpojumiem un arī valsts uzraudzības iestādei (drošības protokols).

3.1.4. *Prasības par drošības veicināšanu*

SMS ietvaros gaisa satiksmes pakalpojumu sniedzējs gādā, lai:

— visi darbinieki apzinātos iespējamās drošības situācijai radītās briesmas saistībā ar saviem pienākumiem (drošības apzināšanās),

— lai gūtā mācība ar drošību saistītu negadījumu izmeklēšanas gaitā un cita darba drošības jomā rezultātu ziņā tiktu izplatīti organizācijas darbiniekiem vadības vai darbības līmenī (pieredzes nodošana),

— visi darbinieki tiek mudināti ierosināt risinājumus konstatētajiem apdraudējumiem un ieviest izmaiņas, lai uzlabotu drošību, kad tas nepieciešams (drošības uzlabošana).

3.2. **Drošības prasības riska novērtēšanai un mazināšanai attiecībā uz izmaiņām**

3.2.1. *1. sadaļa*

SMS darbības ietvaros gaisa satiksmes pakalpojumu sniedzējam jāgādā, lai apdraudējuma konstatēšana, kā arī riska novērtēšana un mazināšana tiktu veiktas sistemātiski attiecībā uz visām tā pārziņā esošām *ATM* funkcionālo sistēmu daļām un to nodrošinājumu, lai tiktu ievērots sekojošais:

a) pilnīgs attiecīgo *ATM* funkcionālo sistēmu veidojošo posmu dzīves cikls, jau no sākotnējās plānošanas un definēšanas līdz pēcieviešanas darbībām, uzturēšanas darbam un ekspluatācijas pārtraukšanai;

b) *ATM* funkcionālo sistēmu gaisa, zemes un, vajadzības gadījumā, kosmosa sastāvdaļas, sadarbojoties ar atbildīgajām pusēm, kā arī

c) *ATM* funkcionālo sistēmu aprīkojums, procedūras un cilvēkresursi, šo elementu sadarbība un mijiedarbība starp attiecīgajām sastāvdaļām un *ATM* funkcionālās sistēmas citām daļām.

3.2.2. *2. sadaļa*

Apdraudējuma identificēšanas, riska novērtēšanas un mazināšanas darbā jāiekļauj:

a) spektra, robežu un saiknes starp attiecīgajām sastāvdaļām noteikšana, sastāvdaļu veicamo funkciju definēšana, kā arī darbības vide, kurā tām jāstrādā;

b) sasniedzamo drošības mērķu noteikšana attiecībā uz sastāvdaļām, iekļaujot:

— ar *ATM* saistītu apdraudējumu un darbības traucējumu apstākļu identificēšanu kopā ar to apvienoto ietekmi,

— seku novērtējumu, kas attiecināmas uz gaisa kuģa drošumu, kā arī šādu seku nopietnību, izmantojot 4. sadaļā esošo nopietnības klasificēšanas shēmu,

— seku panesību apdraudējuma lielākās rašanās iespējamības izteiksmē, ko iegūst, ņemot vērā apdraudējuma seku nopietnību un lielāko varbūtību, atbilstoši 4. sadaļai;

c) vajadzības gadījumā riska mazināšanas stratēģijas veidošanu, kurā:

— detalizēti izklāstīti aizsargpasākumi, kas jāīsteno, lai izvairītos no apdraudējumiem, kas rada risku,

— pēc vajadzības iekļauta drošības prasību attīstīšana, balstoties uz attiecīgajām sastāvdaļām vai citām *ATM* funkcionālās sistēmas daļām, vai darbības vidi, un

— ir pierādījumi par tās atbilstību un efektivitāti;

d) apstiprinājums, ka visi nospraustie drošības mērķi un drošības prasības ir īstenoti:

— pirms izmaiņām,

— ikvienas pārejas laikā uz darbību,

— darbības laikā, un

— pārejas laikā līdz ekspluatācijas pārtraukšanai.

3.2.3. *3. sadaļa*

Riska novērtēšanas un mazināšanas procesa rezultāti, pamatojums un pierādījumi, tai skaitā apdraudējuma identificēšana, jāapkopo un jādokumentē tā, lai būtu:

— izveidots pilnīgs pamatojums, lai pierādītu, ka attiecīgā sastāvdaļa, kā arī vispārējā *ATM* funkcionālā sistēma ir un saglabāsies apmierinoši droša, ievērojot nospraustos drošības mērķus un prasības. Vajadzības gadījumā, jāiekļauj sīkas norādes attiecībā uz izmantotajām prognozēšanas, uzraudzības vai pārraudzības tehniskajām iekārtām,

— iespējams izsekot visām drošības prasībām, kas attiecināmas uz plānotajām darbības/funkciju izmaiņām.

3.2.4. *4. sadaļa*

Apdraudējuma identificēšanas un nopietnības novērtējums

Sistemātiski jāveic apdraudējuma novērtēšana. Apdraudējuma ietekmes nopietnība konkrētajā darbības vidē nosakāma, izmantojot tabulā redzamo klasifikācijas shēmu, savukārt nopietnības klasifikācija jābalsta uz konkrētiem pamatojumiem, ar kuriem demonstrē iespējamas apdraudējuma sekas, sliktākajā varbūtējā gadījumā.

Nopietnības kategorija	Ietekme uz darbību
1 (vissmagākā)	Avārija ([1])
2	Nopietns starpgadījums ([1])
3	Liels starpgadījums, kas saistīts ar gaisa kuģa darbību, kura gaitā varētu būt mazinājusies gaisa kuģa drošība, kas gandrīz būtu varējusi izraisīt lidaparātu sadursmi, sadursmi ar zemi vai šķēršļiem
4	Ievērojams starpgadījums, kas rada apstākļus, kad būtu varējusi rasties avārija, nopietns vai smags starpgadījums, ja risks nebūtu attiecīgi kontrolēts drošības pasākumu ietvaros vai ja tuvumā būtu bijis cits gaisa kuģis
5 (visvieglākā)	Neietekmē drošību

([1]) Padomes 1994. gada 21. novembra Direktīvas 94/56/EK, ar kuru izveido pamatprincipus civilās aviācijas avāriju un incidentu izmeklēšanai, izpratnē, OV L 319, 12.12.1994., 14. lpp.

Lai samazinātu apdraudējuma sekas uz darbībām un noteiktu tā nopietnību, sistēmiska pieeja/process šajā situācijā ietver apdraudējuma ietekmi uz dažādiem *ATM* funkcionālās sistēmas veidojošajiem elementiem, piemēram, uz apkalpes komandu, gaisa satiksmes dispečeriem, gaisa kuģa funkcionālo spēju, *ATM* funkcionālās sistēmas darba spēju uz zemes un spēju nodrošināt drošus gaisa satiksmes pakalpojumus.

Riska klasificēšanas shēma

Drošības mērķi, kas balstīti uz risku, tiek noteikti apdraudējuma maksimālās rašanās iespējamības izteiksmē, ņemot vērā gan tā ietekmes smagumu, gan apdraudējuma ietekmes maksimālo varbūtību.

Lai pierādītu noteikto kvantitatīvo mērķu sasniegšanu, papildus izmanto drošības vadības apsvērumus, lai nepieciešamības gadījumā palielinātu *ATM* sistēmas drošību.

3.3. **Drošības prasības tehniskajam personālam un inženieriem, kas veic ar darbības drošību saistītus uzdevumus**

Gaisa satiksmes pakalpojumu sniedzējs gādā, lai tehniskais personāls un inženieri, tai skaitā strādājošo apakšorganizāciju personāls, kas strādā un uztur *ATM* aprīkojumu un kas apstiprināts šādas darbības veikšanai, būtu pienācīgi izglītots, šādas zināšanas saglabātu un izprastu pakalpojumus, kuru nodrošināšanai strādā, apzinātos sava darba faktisko un iespējamo ietekmi uz šo pasākumu drošumu un, vajadzības gadījumā, piemērojamos ierobežojumus.

Attiecībā uz personālu, kas veic ar drošību saistītus uzdevumus, tai skaitā apakšorganizācijās strādājošus darbiniekus, gaisa satiksmes pakalpojumu sniedzējs dokumentē personāla kompetences atbilstību, esošos darba grafikus, lai gādātu par pienācīgu pakalpojumu apjomu un nepārtrauktību; personāla kvalifikācijas sistēmu un politiku, personāla apmācības politiku, apmācības plānus un ziņas par šo procesu, kā arī nekvalificētā personāla uzraudzības noteikumus. Ir jābūt attiecīgām procedūrām, ko piemēro, kad tiek apšaubīts personāla fiziskais vai garīgais stāvoklis.

Gaisa satiksmes pakalpojumu sniedzējs uztur informācijas reģistru, par ar drošību saistītos uzdevumos nodarbinātā personāla skaitu, statusu un atrašanās vietu. Minētajā reģistrā iekļauj:

a) precīzu informāciju par vadītāju, kas atbild par funkcijām, kuras saistītas ar drošību;

b) ziņas par attiecīgo tehniskā un darbības personāla kvalifikāciju attiecībā pret nepieciešamajām prasmēm un kompetences prasībām;

c) sīkas norādes par atrašanās vietu un pienākumiem, kas tehniskajam un darbības personālam ir jāveic, tai skaitā ziņas par darba grafika izveides metodiku.

4. DARBA METODES UN DARBĪBAS PROCEDŪRAS

Gaisa satiksmes pakalpojumu sniedzējam ir jāspēj demonstrēt, ka tā darba metodes un darbības procedūras atbilst standartiem tālāk uzskaitītajos Konvencijas par starptautisko civilo aviāciju pielikumos tādā mērā, kā to prasa gaisa satiksmes pakalpojumu sniegšanas noteikumi attiecīgajā gaisa telpā:

— 2. pielikumā lidojuma noteikumiem (10. izdevums, 2005. gada jūlijs),

— 10. pielikumā par aeronavigācijas telekomunikācijām, 2. sējums par komunikācijas procedūrām (6. izdevums, 2001. gada oktobris, ieskaitot visus grozījumus līdz Nr. 79),

— 11. pielikumā gaisa satiksmes noteikumiem (13. izdevums, 2001. gada jūlijs, ieskaitot visus grozījums līdz Nr. 43).

III PIELIKUMS

ĪPAŠAS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ METEREOLOĢISKO PAKALPOJUMU SNIEGŠANU

1. TEHNISKĀ UN DARBĪBAS SPĒJA UN IESPĒJAS

Metereoloģisko pakalpojumu sniedzējs gādā, lai visa metereoloģiskā informācija, kas nepieciešama to attiecīgo funkciju veikšanai, lietotājiem saprotamā veidā ir pieejama:

— pārvadātājiem un lidojuma apkalpes komandas locekļiem pirms lidojuma darbu un lidojuma laikā veicamo darbu plānošanai,

— gaisa satiksmes pakalpojumu sniedzējiem un lidojumu informācijas dienestiem,

— meklēšanas un glābšanas dienestu vienībām un

— lidostām.

Metereoloģisko pakalpojumu sniedzējs apliecina sasniedzamās precizitātes līmeni attiecībā uz informāciju, ko nosūta darbības vajadzībām, iekļaujot šādas informācijas avotus, vienlaikus gādājot, ka šāda informācija tiek izplatīta savlaicīgi un atjaunināta pēc nepieciešamības.

2. DARBA METODES UN DARBĪBAS PROCEDŪRAS

Metereoloģisko pakalpojumu sniedzējam ir jāspēj demonstrēt, ka tā darba metodes un darbības procedūras atbilst standartiem tālāk uzskaitītajos Konvencijas par starptautisko civilo aviāciju pielikumos tādā mērā, kā to prasa metereoloģisko pakalpojumu sniegšanas noteikumi attiecīgajā gaisa telpā:

— 3. pielikumā par metereoloģiskajiem pakalpojumiem starptautiskajai aeronavigācijai (15. izdevums, 2004. gada jūlijs),

— 11. pielikumā par gaisa satiksmes noteikumiem (13. izdevums, 2001. gada jūlijs, ieskaitot visus grozījumus līdz Nr. 43),

— 14. pielikumā par lidlaukiem (I sējums: 4. izdevums, 2004. gada jūlijs; II sējums: 2. izdevums, 1995. gada jūlijs, tai skaitā visi grozījumi līdz Nr. 3).

IV PIELIKUMS

ĪPAŠAS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ AERONAVIGĀCIJAS INFORMĀCIJAS PAKALPOJUMU SNIEGŠANU

1. TEHNISKĀ UN DARBĪBAS SPĒJA UN IESPĒJAS

Aeronavigācijas informācijas pakalpojumu sniedzējs gādā, lai informāciju un datus varētu izmantot:

— lidojuma personāls, tai skaitā lidojuma apkalpes, kā arī lidojumu plānošanas, lidojumu vadīšanas sistēmu un lidojumu simulēšanas gaitā, kā arī

— gaisa satiksmes pakalpojumu sniedzēji, kas atbild par lidojumu informācijas pakalpojumiem, lidlauku lidojumu informācijas pakalpojumiem un pirmsizlidošanas informāciju.

Aeronavigācijas informācijas pakalpojumu sniedzējs gādā par datu integritāti un apliecina informācijas precizitātes līmeni, ko tas izplata darbības vajadzībām, tai skaitā informācijas avotu, pirms šādas informācijas izplatīšanas.

2. DARBA METODES UN DARBĪBAS PROCEDŪRAS

Aeronavigācijas informācijas pakalpojumu sniedzējam ir jāspēj demonstrēt, ka tā darba metodes un darbības procedūras atbilst standartiem tālāk uzskaitītajos Konvencijas par starptautisko civilo aviāciju pielikumos tādā mērā, kā to prasa aeronavigācijas informācijas pakalpojumu sniegšanas noteikumi attiecīgajā gaisa telpā:

— 3. pielikumā par metereoloģiskajiem pakalpojumiem starptautiskajai aeronavigācijai (15. izdevums, 2004. gada jūlijs),

— 4. pielikumā par aeronautikas tabulām (10. izdevums, 2001. gada jūlijs, ieskaitot visus grozījumus līdz Nr. 53),

— 15. pielikumā par aeronavigācijas informācijas pakalpojumiem (12. izdevums, 2004. gada jūlijs).

V PIELIKUMS

ĪPAŠAS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ KOMUNIKĀCIJU, NAVIGĀCIJAS VAI UZRAUDZĪBAS PAKALPOJUMU SNIEGŠANU

1. TEHNISKĀ UN DARBĪBAS SPĒJA UN IESPĒJAS

Komunikāciju, navigācijas vai uzraudzības pakalpojumu sniedzējs gādā par savu pakalpojumu pieejamību, nepārtrauktību un integritāti.

Komunikāciju, navigācijas vai uzraudzības pakalpojumu sniedzējs apliecina sniegto pakalpojumu kvalitātes līmeni un spēj demonstrēt, ka tā izmantotais aprīkojums regulāri tiek apkopts un vajadzības gadījumā tiek kalibrēts.

2. PAKALPOJUMU DROŠĪBA

Komunikāciju, navigācijas vai uzraudzības pakalpojumu sniedzējs atbilst II pielikuma 3. daļas prasībām par pakalpojumu drošību.

3. DARBA METODES UN DARBĪBAS PROCEDŪRAS

Komunikāciju, navigācijas vai uzraudzības pakalpojumu sniedzējs spēj uzskatāmi pierādīt, ka tā darba metodes un darbības procedūras atbilst standartiem Konvencijas par starptautisko civilo aviāciju 10. pielikumā par telekomunikācijām aeronavigācijā (I sējums: 5. izdevums, 1996. gada jūlijs; II sējums: 6. izdevums, 2001. gada oktobris; III sējums, 1. izdevums, 1995. gada jūlijs; IV sējums, 3. izdevums, 2002. gada jūlijs; V sējums: 2. izdevums, 2001. gada jūlijs, ieskaitot visus grozījumus līdz Nr. 79) tik lielā mērā, cik tas attiecas uz komunikāciju, navigācijas vai uzraudzības pakalpojumu sniegšanu attiecīgajā gaisa telpā.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2097/2005

(2005. gada 20. decembris),

ar ko atļauj kuģiem, kuri peld ar Lietuvas karogu, atsākt parasto ziemeļgarneļu zveju *NAFO* zonā 3L

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā 2002. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku ([1]), un jo īpaši tās 26. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes 1993. gada 12. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2847/93, ar ko izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai ([2]), un jo īpaši tās 21. panta 3. punktu,

tā kā:

(1) Padomes 2004. gada 22. decembra Regulā (EK) Nr. 27/2005, ar ko 2005. gadam nosaka zvejas iespējas un ar tām saistītus nosacījumus konkrētiem zivju krājumiem un zivju krājumu grupām, kuri piemērojami Kopienas ūdeņos un attiecībā uz Kopienas kuģiem – ūdeņos, kur nepieciešami nozvejas ierobežojumi ([3]), ir noteiktas kvotas 2005. gadam.

(2) Lietuva 2005. gada 6. jūnijā aizliedza kuģiem, kuri peld ar tās karogu, zvejot parastās ziemeļgarneles *NAFO* zonā 3L.

(3) Ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1170/2005 ([4]) noteikts aizliegums kuģiem, kuri peld ar Lietuvas karogu vai ir reģistrēti Lietuvā, zvejot parastās ziemeļgarneles *NAFO* zonā 3L.

(4) Japāna 2005. gada 30. oktobrī nodeva Lietuvai kvotu 144 tonnu parasto ziemeļgarneļu nozvejai *NAFO* zonā 3L. Attiecīgi jāatļauj kuģiem, kuri peld ar Lietuvas karogu vai ir reģistrēti Lietuvā, zvejot parastās ziemeļgarneles *NAFO* zonā 3L. Tādēļ jāatceļ Komisijas Regula (EK) Nr. 1170/2005,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Zvejas atsākšana

Kuģi, kuri peld ar Lietuvas karogu vai ir reģistrēti Lietuvā, 2005. gada 1. decembrī atsāk parasto ziemeļgarneļu zveju *NAFO* zonā 3L.

2. pants

Atcelšana

Ar šo atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 1170/2005.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2005. gada 1. decembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 20. decembrī

Komisijas vārdā —
Zivsaimniecības un jūrlietu ģenerāldirektors
Jörgen HOLMQUIST

([1]) OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.
([2]) OV L 261, 20.10.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 768/2005 (OV L 128, 21.5.2005., 1. lpp.).
([3]) OV L 12, 14.1.2005., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1936/2005 (OV L 311, 26.11.2005., 1. lpp.).
([4]) OV L 188, 20.7.2005., 25. lpp.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2098/2005

(2005. gada 20. decembris),

ar ko atļauj kuģiem, kuri peld ar Dānijas karogu, atsākt brētliņu zveju *ICES* zonā IIIa

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā 2002. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku [1], un jo īpaši tās 26. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes 1993. gada 12. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2847/93, ar ko izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai [2], un jo īpaši tās 21. panta 3. punktu,

tā kā:

(1) Padomes 2004. gada 22. decembra Regulā (EK) Nr. 27/2005, ar ko 2005. gadam nosaka zvejas iespējas un ar tām saistītus nosacījumus konkrētiem zivju krājumiem un zivju krājumu grupām, kuri piemērojami Kopienas ūdeņos un attiecībā uz Kopienas kuģiem – ūdeņos, kur nepieciešami nozvejas ierobežojumi [3], ir noteiktas kvotas 2005. gadam.

(2) Dānija 2005. gada 9. oktobrī kuģiem, kuri peld ar tās karogu, aizliedza zvejot brētliņas *ICES* zonā IIIa.

(3) Ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1779/2005 [4] noteikts aizliegums kuģiem, kuri peld ar Dānijas karogu vai ir reģistrēti Dānijā, zvejot brētliņas *ICES* zonā IIIa.

(4) Zviedrija 2005. gada 15. novembrī nodeva Dānijai kvotu 1 000 tonnu brētliņu nozvejai *ICES* zonā IIIa. Attiecīgi jāatļauj kuģiem, kuri peld ar Dānijas karogu vai ir reģistrēti Dānijā, zvejot brētliņas *ICES* zonā IIIa. Tādēļ jāatceļ Komisijas Regula (EK) Nr. 1779/2005,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Zvejas atsākšana

Kuģi, kuri peld ar Dānijas karogu vai ir reģistrēti Dānijā, 2005. gada 28. novembrī atsāk brētliņu zveju *ICES* zonā IIIa.

2. pants

Atcelšana

Ar šo atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 1779/2005.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2005. gada 28. novembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 20. decembrī

Komisijas vārdā —
Zivsaimniecības un jūrlietu ģenerāldirektors
Jörgen HOLMQUIST

---

[1] OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.
[2] OV L 261, 20.10.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 768/2005 (OV L 128, 21.5.2005., 1. lpp.).
[3] OV L 12, 14.1.2005., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1936/2005 (OV L 311, 26.11.2005., 1. lpp.).
[4] OV L 288, 29.10.2005., 12. lpp. Aizliegums kuģiem, kuri peld ar Dānijas karogu, zvejot brētliņas.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2099/2005

(2005. gada 20. decembris),

ar ko atļauj kuģiem, kuri peld ar Spānijas karogu, atsākt heku zveju *ICES* zonā Vb (EK ūdeņi), VI, VII, XII, XIV

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā 2002. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku [1], un jo īpaši tās 26. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes 1993. gada 12. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2847/93, ar ko izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai [2], un jo īpaši tās 21. panta 3. punktu,

tā kā:

(1) Padomes 2004. gada 22. decembra Regulā (EK) Nr. 27/2005, ar ko 2005. gadam nosaka zvejas iespējas un ar tām saistītus nosacījumus konkrētiem zivju krājumiem un zivju krājumu grupām, kuri piemērojami Kopienas ūdeņos un attiecībā uz Kopienas kuģiem — ūdeņos, kur nepieciešami nozvejas ierobežojumi [3], ir noteiktas kvotas 2005. gadam.

(2) Spānija 2005. gada 4. novembrī aizliedza kuģiem, kuri peld ar tās karogu, zvejot hekus *ICES* zonā Vb (EK ūdeņi), VI, VII, XII, XIV.

(3) Ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1894/2005 [4] noteikts aizliegums kuģiem, kuri peld ar Spānijas karogu vai ir reģistrēti Spānijā, zvejot hekus *ICES* zonā Vb (EK ūdeņi), VI, VII, XII, XIV.

(4) Apvienotā Karaliste 2005. gada 28. novembrī nodeva Spānijai kvotu 300 tonnu heku nozvejai *ICES* zonā Vb (EK ūdeņi), VI, VII, XII, XIV. Attiecīgi jāatļauj kuģiem, kuri peld ar Spānijas karogu vai ir reģistrēti Spānijā, zvejot hekus *ICES* zonā Vb (EK ūdeņi), VI, VII, XII, XIV. Tādēļ jāatceļ Komisijas Regula (EK) Nr. 1894/2005,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Zvejas atsākšana

Kuģi, kuri peld ar Spānijas karogu vai ir reģistrēti Spānijā, 2005. gada 1. decembrī atsāk heku zveju *ICES* zonā Vb (EK ūdeņi), VI, VII, XII, XIV.

2. pants

Atcelšana

Ar šo atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 1894/2005.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2005. gada 1. decembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 20. decembrī

Komisijas vārdā —
Zivsaimniecības un jūrlietu ģenerāldirektors
Jörgen HOLMQUIST

---

[1] OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.
[2] OV L 261, 20.10.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 768/2005 (OV L 128, 21.5.2005., 1. lpp.).
[3] OV L 12, 14.1.2005., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1936/2005 (OV L 311, 26.11.2005., 1. lpp.).
[4] OV L 302, 19.11.2005., 26. lpp. Aizliegums kuģiem, kuri peld ar Spānijas karogu, zvejot hekus.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2100/2005

(2005. gada 20. decembris),

ar ko 60. reizi groza Padomes Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001, ar ko aizliedz eksportēt noteiktas preces un pakalpojumus uz Afganistānu, pastiprina lidojumu aizliegumu un attiecina uz Afganistānas Taliban līdzekļu un citu finanšu resursu iesaldēšanu [1], un jo īpaši tās 7. panta 1. punkta otro ievilkumu,

tā kā:

(1) Regulas (EK) Nr. 881/2002 I pielikumā ir uzskaitītas personas, grupas un organizācijas, uz kurām saskaņā ar minēto regulu attiecas līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana.

(2) Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Sankciju komiteja 2005. gada 15. decembrī nolēma grozīt to personu, grupu un organizāciju sarakstu, uz kurām jāattiecina līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana. Tāpēc attiecīgi jāgroza I pielikums.

(3) Lai nodrošinātu šajā regulā paredzēto pasākumu efektivitāti, šai regulai jāstājas spēkā nekavējoties,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 881/2002 I pielikumu groza, kā noteikts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 20. decembrī

Komisijas vārdā —
ārējo attiecību ģenerāldirektors
Eneko LANDÁBURU

[1] OV L 139, 29.5.2002., 9. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2018/2005 (OV L 324, 10.12.2005., 21. lpp.).

PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 881/2002 I pielikuma pozīciju "Fiziskas personas" papildina ar šādu ierakstu:

"Sajid Mohammed **Badat** (*alias* a) Abu Issa, b) Saajid **Badat**, c) Sajid **Badat**, d) Muhammed **Badat**, e) Sajid Muhammad **Badat**, f) Saajid Mohammad **Badet**, g) Muhammed **Badet**, h) Sajid Muhammad **Badet**). Dzimšanas datums: a) 28.3.1979., b) 8.3.1976. Dzimšanas vieta: Glostera, Apvienotā Karaliste. Pases Nr.: a) Apvienotās Karalistes pases numurs 703114075, b) Apvienotās Karalistes pases numurs 026725401. Papildu informācija: pašlaik atrodas apcietinājumā Apvienotajā Karalistē. Iepriekšējā adrese ir Glostera, Apvienotā Karaliste."

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2101/2005

(2005. gada 20. decembris),

ar kuru groza ar Regulu (EK) Nr. 1011/2005 noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuitas nodokļus atsevišķiem cukura nozares produktiem 2005./2006. saimnieciskajā gadā

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2001. gada 19. jūnija Regulu (EK) Nr. 1260/2001 par cukura nozares tirgus kopējo organizāciju ([1]),

ņemot vērā Komisijas 1995. gada 23. jūnija Regulu (EK) Nr. 1423/95, ar ko nosaka cukura nozares produktu, izņemot melases ([2]), importa kārtību, un jo īpaši tās 1. panta 2. punkta otrās daļas otro teikumu un 3. panta 1. punktu,

tā kā:

(1) Reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuitas nodokļi, kas 2005./2006. saimnieciskajā gadā piemērojami baltajam cukuram, jēlcukuram un atsevišķu veidu sīrupam, tika noteikti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1011/2005 ([3]). Šīs cenas un nodokļi pēdējo reizi ir mainīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2019/2005 ([4]).

(2) Saskaņā ar datiem, kas patlaban ir Komisijas rīcībā, pašreiz spēkā esošās summas ir jāgroza atbilstīgi Regulā (EK) Nr. 1423/95 norādītajiem noteikumiem un kārtībai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Ar Regulu (EK) Nr. 1011/2005 noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuitas nodokļi, kas piemērojami Regulas (EK) Nr. 1423/95 1. pantā minētajiem produktiem 2005./2006. saimnieciskajā gadā, ir grozīti un sniegti pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 21. decembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 20. decembrī

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
J. M. SILVA RODRÍGUEZ

([1]) OV L 178, 30.6.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 39/2004 (OV L 6, 10.1.2004., 16. lpp.).
([2]) OV L 141, 24.6.1995., 16. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 624/98 (OV L 85, 20.3.1998., 5. lpp.).
([3]) OV L 170, 1.7.2005., 35. lpp.
([4]) OV L 324, 10.12.2005., 23. lpp.

PIELIKUMS

Grozītās reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuitas nodokļi, kas no 2005. gada 21. decembra piemērojami baltajam cukuram, jēlcukuram un KN koda 1702 90 99 produktiem

(EUR)

KN kods	Reprezentatīvā cena par attiecīgā produkta 100 tīrsvara kilogramiem	Papildu ievedmuitas nodoklis par attiecīgā produkta 100 tīrsvara kilogramiem
1701 11 10 (1)	28,49	2,74
1701 11 90 (1)	28,49	7,29
1701 12 10 (1)	28,49	2,60
1701 12 90 (1)	28,49	6,86
1701 91 00 (2)	28,38	11,04
1701 99 10 (2)	28,38	6,52
1701 99 90 (2)	28,38	6,52
1702 90 99 (3)	0,28	0,37

(1) Standarta kvalitātei, kas noteikta Padomes Regulas (EK) Nr. 1260/2001 I pielikuma II punktā (OV L 178, 30.6.2001., 1. lpp.).
(2) Standarta kvalitātei, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 1260/2001 I pielikuma I punktā.
(3) Aprēķins uz 1 % saharozes satura.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2102/2005

(2005. gada 20. decembris),

ar ko nosaka neattīrītas kokvilnas cenu pasaules tirgū

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā 4. protokolu par kokvilnu, kas ir pievienots Grieķijas pievienošanās aktam, kura jaunākie grozījumi ir izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1050/2001 [1],

ņemot vērā Padomes 2001. gada 22. maija Regulu (EK) Nr. 1051/2001 par palīdzību kokvilnas ražošanai [2], un jo īpaši tās 4. pantu,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1051/2001 4. pantu neattīrītas kokvilnas cenu pasaules tirgū nosaka periodiski, atbilstīgi pasaules tirgū reģistrētajām attīrītās kokvilnas cenām un ņemot vērā vēsturisko attiecību starp neattīrītas kokvilnas reģistrēto cenu un attīrītās kokvilnas aprēķināto cenu. Šo vēsturisko attiecību nosaka 2. panta 2. punkts Komisijas 2001. gada 2. augusta Regulā (EK) Nr. 1591/2001 [3], ar ko grozījumus kokvilnas atbalsta shēmas piemērošanā. Gadījumos, kad cenu pasaules tirgū nav iespējams noteikt šādi, cenu nosaka, pamatojoties uz pēdējo noteikto cenu.

(2) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1051/2001 5. pantu neattīrītas kokvilnas cenu pasaules tirgū nosaka ražojumam ar noteiktām īpašībām un ņemot vērā visizdevīgākos piedāvājumus un kotācijas pasaules tirgū no tā, ko uzskata par raksturīgu reālajām tirgus tendencēm. Šādā nolūkā ir jāaprēķina vienā vai vairākās Eiropas biržās reģistrētais vidējais piedāvājums un kotācija produktam, kas ir piegādāts CIF Kopienas ostā un nāk no dažādām piegādātājvalstīm, kuras uzskata par svarīgākajām starptautiskajā tirdzniecībā. Tomēr ir paredzēta iespēja mainīt kritērijus attīrītās kokvilnas cenas noteikšanai pasaules tirgū, lai atspoguļotu atšķirības, ko rada piegādātā ražojuma kvalitāte un attiecīgie piedāvājumi un kotācijas. Šī iespēja ir izklāstīta Regulas (EK) Nr. 1591/2001 3. panta 2. punktā.

(3) Iepriekšminēto kritēriju pielietošana ļauj noteikt neattīrītas kokvilnas cenu pasaules tirgū atbilstīgi zemāk norādītajam līmenim,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 1051/2001 4. pantā minētās neattīrītas kokvilnas cena pasaules tirgū tiek noteikta 21,557 EUR/100 kg.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 21. decembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 20. decembrī

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
J. M. SILVA RODRÍGUEZ

---

[1] OV L 148, 1.6.2001., 1. lpp.
[2] OV L 148, 1.6.2001., 3. lpp.
[3] OV L 210, 3.8.2001., 10. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1486/2002 (OV L 223, 20.8.2002., 3. lpp.).

II

(Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta)

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2004. gada 14. decembris)

Nodokļu atvieglojumi uzņēmējsabiedrībām, kas piedalās gadatirgos ārvalstīs

(izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 4746)

(Autentisks ir vienīgi teksts itāliešu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2005/919/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas līgumu, un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc tam, kad ieinteresētajām personām ir lūgts iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar minētajiem pantiem [1],

tā kā:

I. PROCEDŪRA

(1) Itālijas izsludinātais valdības 2003. gada 30. septembra dekrēts par "Neatliekamiem pasākumiem valsts budžeta attīstības un tā korekcijas veicināšanā" ("*Disposizioni urgenti per favorire lo sviluppo e la correzione dell'andamento dei conti pubblici*") (DL 269/2003) ir publicēts *Itālijas Republikas Oficiālā Vēstneša* 2003. gada 2. oktobra Nr. 229. Dekrēta 269/2003 1. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ar ko paredz īpašus nodokļu atvieglojumus uzņēmumiem, kuri ar saviem produktiem piedalās izstādēs ārvalstu gadatirgos, bez grozījumiem iekļāva 2003. gada 24. novembra likumā Nr. 326 (L 326/2003), kas publicēts *Itālijas Republikas Oficiālā Vēstneša* 2003. gada 25. novembra Nr. 274.

(2) Lai noteiktu, vai attiecīgie nodokļu atvieglojumi uzskatāmi par atbalstu EK Līguma 87. panta nozīmē, Komisija ar 2003. gada 22. oktobra vēstuli (D/56756) aicināja Itālijas iestādes sniegt ziņas par šiem atvieglojumiem un par to stāšanos spēkā. Savā vēstulē Komisija arī atgādināja Itālijai, ka pirms pasākumu īstenošanas tai ir pienākums paziņot Komisijai par katru pasākumu, kas uzskatāms par atbalstu EK Līguma 88. panta 3. punkta nozīmē.

(3) Prasītās ziņas Itālijas iestādes iesniedza ar 2003. gada 11. novembra vēstuli (A/37737) un 2003. gada 26. novembra vēstuli (A/38138). Gadījumā, ja minētie atvieglojumi būtu atbalsta īstenošana bez Komisijas iepriekšējas atļaujas, 2003. gada 19. decembrī (D/58192) Komisija atkārtoti atgādināja Itālijai pienākumu, kas tai jāpilda saskaņā ar EK dibināšanas līguma 88. panta 3. punktu, un aicināja Itālijas iestādes informēt iespējamos nodokļu atvieglojumu saņēmējus par sekām, kas paredzētas Līgumā un 14. pantā Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK Līguma 93. panta piemērošanai [2].

(4) Ar 2004. gada 18. marta vēstuli (SG 2004 D/201066) Komisija informēja Itāliju par savu nodomu sākt EK Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz nodokļu atvieglojumiem, ko Itālija piešķīrusi uzņēmumiem, kuri piedalās izstādēs ārvalstu gadatirgos. Ar 2004. gada 1. jūnija vēstuli (A/35042) Itālijas iestādes iesniedza savus apsvērumus.

[1] OV C 221, 3.9.2004., 2. lpp.

[2] OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

(5) Komisijas lēmumu sākt oficiālu pārbaudes procedūru publicēja *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*, aicinot ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus ([3]). Komisija nav saņēmusi nevienu apsvērumu.

II. **PASĀKUMA APRAKSTS**

(6) Valdības dekrēta 269/2003 1. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteikts, ka jebkurš uzņēmums, kam Itālijā jāmaksā ienākuma nodoklis un kas jau darbojās minētā dekrēta spēkā stāšanās dienā, var atskaitīt no apliekamajiem ienākumiem izdevumus, kuri tieši radušies, tam piedaloties ārvalstu gadatirgu izstādēs. Noteikumu ekskluzīvā kārtā piemēro izdevumiem, kas nodokļu atvieglojumu saņēmējiem radušies pirmajā taksācijas gadā pēc tā, kurā stājās spēkā valdības dekrēts 269/2003 (2003. gada 2. oktobris), un tādēļ šis pasākums ietekmē apliekamo ienākumu noteikšanu 2004. taksācijas gadam tiem uzņēmumiem, kuru darbības cikls sakrīt ar kalendāro gadu. Saskaņā ar valdības dekrēta 269/2003 1. panta 1. punkta b) apakšpunktu šo atskaitījumu summē ar parasto nodokļu atskaitījumu, kas saņēmēja ienākumu deklarācijā paredzēts par izdevumiem, kuri saistīti ar uzņēmuma piedalīšanos ārvalstu gadatirgu izstādēs.

(7) Attiecībā uz vispārējiem noteikumiem nodokļu atskaitīšanas jomā par izdevumiem, kas uzņēmumiem radušies no piedalīšanās ārvalstu gadatirgu izstādēs, pamatojies uz Itālijas vienotā ienākumu nodokļu kodeksa (*TUIR*) 108. panta 2. punktu, var noteikt atšķirību starp reklāmas un veicināšanas izmaksām (tostarp izstādes izmaksām), no vienas puses, un reprezentācijas izmaksām, no otras puses. Pirmās ir izmaksas, ko atbrīvo no nodokļiem tā taksācijas gada laikā, kurā šīs izmaksas radušās, vai – vienādās daļās – kārtējā taksācijas gada un četru nākamo taksācijas gadu laikā, turpretim reprezentācijas izmaksas var atbrīvot no nodokļiem tikai par trešo daļu no šo izmaksu apmēra, līdzīgā kārtā sadalot vienādās daļās piecu gadu laikā.

(8) Attiecībā uz iespējamām dažādu veidu izmaksām, kas var rasties, piedaloties gadatirgu izstādēs, valdības dekrēta 269/2003 1. panta 1. punkta b) apakšpunktā norādīts, ka nodokļu atvieglojumi, kas paredzēti atbalsta shēmā, attiecas vienīgi uz produktu iekārtošanu izstādē un ka saskaņā ar šīs shēmas noteikumiem pamatotajā atbalsta summā nav iekļautas nekādas citas izmaksas, kas iespējami saistītas ar piedalīšanos gadatirgu izstādēs.

(9) Itālijas iestādes norādīja, ka minēto atvieglojumu piemēro neatkarīgi no izmaksu veida, kurām parasti ir dažāds nodokļu režīms, kā minēts iepriekš. Lai nerastos problēmas saistībā ar šo izdevumu iedalīšanu dažādās kategorijās, Itālija tiešām precizēja, ka visi izdevumi, kas radušies, piedaloties gadatirgos, režīma ziņā uzskatāmi par līdzīgiem. Tomēr valdības dekrēta 269/2003 1. panta 1. punkta b) apakšpunktā skaidri noteikts, ka pamatotajā atbalsta summā nav iekļaujamas sponsorēšanas izmaksas, kas ir daļa no reklāmas izmaksām un parasti atskaitāmas no to kopējās summas saskaņā ar iepriekšminētā *TUIR* 108. panta 2. punktu.

III. **PROCEDŪRAS SĀKŠANAS PAMATOJUMS**

(10) Komisija 2004. gada 18. marta vēstulē, ar ko sāka oficiālo procedūru, uzskatīja, ka minētais atbalsts atbilst noteiktajiem kritērijiem, lai tas būtu valsts atbalsts EK Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

(11) Tā kā atbalsta shēma, šķiet, dod ekskluzīvu labumu tiem uzņēmumiem, kas izstāda produktus, kuri paredzēti eksportam, un izslēdz pārējās uzņēmējdarbības, tad šajā gadījumā jo īpaši Komisija uzskatīja, ka atbalsta shēma piešķir selektīvas priekšrocības. Piemēram, iespējamās priekšrocības no šīs atbalsta shēmas nevar gūt tie Itālijas uzņēmumi, kas savus produktus pārdod vienīgi Itālijas tirgū, kas sniedz pakalpojumus, kas pārdod tādas preces, kuras nevar izstādīt gadatirgos, vai kas piedalās gadatirgos Itālijā.

(12) Turklāt Komisija uzskatīja, ka atbalsta shēma dod priekšrocības tiem Itālijas uzņēmumiem, kas piedalās minētajos aizrobežu izstāžu gadatirgos, jo nostiprina to pozīcijas iepretim ārvalstu konkurentiem neatkarīgi no tā, vai tie ir ārvalstu uzņēmumi, kas konkurē ar attiecīgajiem uzņēmumiem Itālijas un aizrobežu tirgū, vai arī Itālijā reģistrēti ārvalstu uzņēmumi, kas konkurē ar atbalsta saņēmējiem Itālijas tirgū.

([3]) Sk. 1. zemsvītras piezīmi.

(13) Visbeidzot, Komisija uzskatīja, ka minēto nodokļu atvieglojumu selektīvais raksturs nav attaisnojams ar Itālijas nodokļu sistēmas īpatnībām vai struktūru un ka tas nešķiet kompensējam iespējamos izdevumus, kas radušies, piedaloties šādos gadatirgos, jo atbalsts nav pakļauts nekādiem īpašiem nodokļiem vai finansiālam slogam ārvalstīs. Turklāt nešķiet, ka tiktu piemērotas kādas atkāpes, kas paredzētas EK Līguma 87. panta 2. un 3. punktā. Privilēģijas ir saistītas ar izdevumiem, par kuriem nevar saņemt atbalstu saskaņā ar kategoriju atbrīvojuma regulām vai Kopienas pamatnostādnēm; īpaši, ja runa ir par regulu, kas paredz kategoriju atbrīvojumu attiecībā uz MVU, atbalsts par piedalīšanos gadatirgos ir pieļaujams tikai tad, ja tas nepārsniedz 50 % no attaisnotajām izmaksām un ja mazais vai vidējais uzņēmums kādā noteiktā gadatirgū vai izstādē piedalās pirmoreiz, kurpretim minētais nodokļu atvieglojums attiecas uz visiem uzņēmumiem un visām izmaksām, kas radušās, tiem piedaloties jebkurā izstāžu gadatirgū ārvalstīs.

IV. **ITĀLIJAS IESNIEGTIE APSVĒRUMI**

(14) Atbildot uz Komisijas novērtējumu, ko tā deva 2004. gada 18. marta procedūras sākšanas vēstulē, Itālijas iestādes sniedza trīs galvenos apsvērumus, lai pierādītu, ka minētā atbalsta shēma nevis iezīmē atšķirību starp dažādo tirdzniecības nozaru iespējamiem priekšrocību guvējiem, bet gan ir vispārējs pasākums, kas pieejams visiem uzņēmumiem, kuri veic tirdznieciskas darbības.

(15) Saskaņā ar Itālijas iestādēm, pirmkārt, atbalsta shēmu piemēro visām ekonomikas nozarēm bez izšķirības, un tā ir pieejama visiem uzņēmumiem, kas Itālijā maksā ieņēmuma nodokli ar nosacījumu, ka tām rodas izmaksas, kuras saistītas ar piedalīšanos ārvalstu gadatirgos. Itālijas iestādes turklāt uzsver, ka nodokļu atvieglojumu piemēro arī uzņēmumiem, kam ir pastāvīga nodaļa ārvalstīs. Bez tam Itālijas iestādes atzīmē, ka minētais nodokļu atvieglojums ir cieši saistīts ar izmaksām, kas radušās, piedaloties izstāžu gadatirgos ārvalstīs, un ka tas nedod pārmērīgas nodokļu priekšrocības. Itālijas iestādes uzskata, ka atbalsta shēma piedalīšanos ārvalstu izstāžu gadatirgos sekmē nevis kā atsevišķu tirdzniecisku darbību, bet kā ieguldījumu, kas pieejams visiem uzņēmumiem, kurus Itālijas valdība atbalsta kā vispārējās ekonomiskās politikas mērķi. Visbeidzot, Itālijas iestādes paskaidro, ka priekšrocības gūst tie uzņēmumi, kam ir pastāvīga nodaļa ārvalstīs, jo izdevumi, kas saistīti ar piedalīšanos izstāžu gadatirgos, rodas mātes uzņēmumam Itālijā.

(16) Otrkārt, Itālijas iestādes uzskata, ka minētais pasākums nevis nostāda neizdevīgākā stāvoklī tos uzņēmumus, kas neeksportē, bet gan gluži pretēji – mudina tos piedalīties šādos gadatirgos. Ja uzņēmums darbojas nozarē, kurā tiek ražotas tādas preces un sniegti tādi pakalpojumi, kurus nevar tirgot vai eksportēt, tad nevar būt situācija, ka tas konkurētu ar pārējiem uzņēmumiem, kas darbojas nozarēs, kurās ražo tādas paša preces vai sniedz tādus pašus pakalpojumus.

(17) Treškārt, Itālijas iestādes uzsver, ka minētais pasākums ir spēkā tikai vienu gadu un ka piešķirtās priekšrocības uzņēmumiem, kas piedalās izstāžu gadatirgos ārvalstīs, nerada nozīmīgus traucējumus kopējā tirgus darbībā.

V. **PASĀKUMA NOVĒRTĒJUMS**

1. **Valsts atbalsts EK Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē**

(18) Izskatījusi Itālijas iestāžu iesniegtos apsvērumus, Komisija apstiprina savu nostāju, ko tā izklāstīja 2004. gada 18. marta vēstulē par oficiālās pārbaudes procedūras sākšanu, proti, to, ka minētā atbalsta shēma ir valsts atbalsts, jo kopumā tā atbilst visiem EK Līguma 87. panta 1. punktā uzskaitītajiem kritērijiem.

(19) Pirmkārt, lai pasākums būtu uzskatāms par atbalstu, tad atbalsta saņēmējiem no tā jāgūst priekšrocības, kas izpaužas kā to izmaksu samazinājums, kuras tiem parasti rodas savas tirdznieciskās darbības rezultātā. Itālijā visi uzņēmumi maksā ienākuma nodokli, ko aprēķina no to grāmatvedībā norādītās tīrās peļņas, kuru gūst no bruto ieņēmumu un uzņēmējdarbības izdevumu starpības. Uzņēmumiem, kas atbalstu saņem, atbalsta shēma sniedz ekonomisku priekšrocību, samazinot ar nodokli apliekamo peļņu par summu, kura atbilst izdevumiem, kas radušies, piedaloties tirdzniecības izstādēs ārvalstīs; tā ir priekšrocība papildus parastajam nodokļu atvieglojumam, ko aprēķina no uzņēmuma bruto ienākumiem.

Saņēmējuzņēmums, kam rodas šīs izmaksas, ieraksta bilancē negatīvu korekciju, kura sekas ir uzņēmumu ienākumu nodokļa samazināšanās attiecīgajā taksācijas gadā. Visbeidzot, atbalsta rezultātā attiecīgajā gadā samazinās maksājamais nodoklis, tā radot saņēmējam finansiālu priekšrocību.

(20) Iesniegtajos apsvērumos Itālija norāda, ka minētā shēma nesniedz atbalsta saņēmējiem nozīmīgas konkurences priekšrocības, jo tā ietekmē tikai faktiski radušās izmaksas, un ka darbojas tie paši mehānismi, kas Itālijas ienākuma nodokļa kodeksā (*TUIR*) paredzēti pārējiem nodokļu atvieglojumiem.

(21) Tomēr Komisija uzskata, ka apskatāmais nodokļu atvieglojums ir ārkārtējs salīdzinājumā ar parasto taksācijas samazinājumu, kā to atzīst arī Itālijas iestādes, un tāpēc tā jāuzskata par priekšrocību, kas samazina nodokļu slogu, kurš parasti jānes uzņēmumiem, kas Itālijā maksā uzņēmumu ienākuma nodokli. Tādēļ Komisija apstiprina savu vērtējumu, saskaņā ar kuru minētā shēma sniedz atbalsta saņēmējiem Itālijā ekonomisku un finansiālu priekšrocību ar nodokļiem apliekamās peļņas samazinājuma veidā.

(22) Otrkārt, atbalstu piešķir valsts tieši vai ar valsts resursu palīdzību. Tā kā Itālija nav cēlusi iebildumus, Komisija apstiprina oficiālās pārbaudes procedūras sākšanas brīdī doto novērtējumu, saskaņā ar kuru priekšrocība ir attiecināma uz valsti, jo tā atsakās no peļņas, ko dod nodokļu ieņēmumi Valsts kasē.

(23) Treškārt, minētajam pasākumam jābūt īpašam un selektīvam tādā nozīmē, ka tas atbalsta "zināmus uzņēmumus un zināma veida produkciju". Pēc būtības Itālijas iestādes paskaidro, ka šis pasākums ir pieejams visiem uzņēmumiem, kuri Itālijā maksā nodokļus un kuri veic zināmus ieguldījumus, ko sekmē Itālijas valdība saskaņā ar ekonomiskās politikas mērķiem, kuri ar šīs atbalsta shēmas palīdzību jāsasniedz.

(24) Pēc rūpīgas pārbaudes Komisija apstiprina, ka nodokļu atvieglojumu shēma, ko Itālija īsteno, atkāpjoties no normas, ir īpaša shēma, ar kuru atbalsta tikai tos uzņēmumus, kam zināmi attaisnoti izdevumi radušies, piedaloties tirdzniecības izstādēs ārvalstīs, izslēdzot pārējos uzņēmumus, kas nepiedalās minētajās izstādēs. Kaut arī principā šī shēma ir pieejama visiem uzņēmumiem, kas brīvprātīgi piedalās ārvalstu tirdzniecības izstādēs, tā faktiski atbalsta tikai tos uzņēmumus, kas darbojas eksporta nozarē, un nav pieejama pārējām ekonomikas nozarēm. Saskaņā ar Eiropas Kopienu Tiesas judikatūru priekšrocībām, ko gūst uzņēmumi, kuri darbojas eksporta jomā un kuriem rodas izdevumi saistībā ar minēto darbību, ir selektīvs raksturs ([4]).

(25) Komisija nevar pieņemt Itālijas iestāžu izvirzīto argumentu, ka uzņēmumus, kuru tirdznieciskā darbība saistīta ar eksportu, nevar salīdzināt ar tiem uzņēmumiem, kas neveic šādu darbību, un ka tādēļ atbalsta shēmai ir vispārējs raksturs. Tā kā priekšrocību, ko sniedz zināmu izdevumu izslēgšana no nodokļu bāzes, saņem vienīgi eksporta uzņēmumi, tā radot tiem papildus parastajiem nodokļu samazinājumiem vēl vienu, Komisija uzskata, ka to nevar kvalificēt kā vispārēju pasākumu. Turklāt Komisija uzsver, ka Itālijas iestādes nav pierādījušas, ka šo pasākumu var pamatot ar nodokļu sistēmas īpatnībām un struktūru. Jebkurā gadījumā atbalsta saņēmējiem sniegtās priekšrocības neiekļaujas Itālijas nodokļu sistēmas loģikā un tām ir izņēmuma un pagaidu raksturs.

(26) Komisija apstiprina savu atzinumu, ka šai shēmai ir īpašs raksturs, minot piemēru, ka tā atbalsta vienīgi uzņēmumus, kas darbojas eksporta jomā un tādēļ "nodarbojas ar produktu izstādīšanu" gadatirgos ārvalstīs, pretstatā tiem uzņēmumiem, kuri sniedz pakalpojumus vai tirgo preces, kas nav piemērotas tirdzniecības izstādēm, vai arī kuri piedalās tirdzniecības izstādēs Itālijā.

([4]) Eiropas Kopienu Tiesas 1969. gada 10. decembra spriedums apvienotajās Lietās 6 un 11/69, *Eiropas Kopienu Komisija/Francijas Republika* [1969] ECR 523. lpp.; Eiropas Kopienu Tiesas 1988. gada 7. jūnija spriedums Lietā 57/86, *Grieķijas Republika/Eiropas Kopienu Komisija* [1988] ECR 2855. lpp.; 2004. gada 15. jūlija spriedums Lietā C-501/00, *Spānijas Karaliste/Eiropas Kopienu Komisija* [2004] ECR I-6717.

(27) Turklāt ir apstiprinājušās Komisijas sākotnējās šaubas par to, vai visiem uzņēmumiem, kas Itālijā maksā nodokļus, ir vienādas tiesības saņemt atbalstu saistībā ar to piedalīšanos tirdzniecības izstādēs ārvalstīs. Itālijas iestādes apstiprināja, ka izdevumi, par kuriem var saņemt minētos nodokļu atvieglojumus, ietver arī tos, kas rodas tāda Itālijas uzņēmuma pastāvīgai nodaļai ārvalstīs, kuras pastāvīguma pakāpe atbilst tiem kritērijiem, kas noteikti *TUIR* 162. pantā vai attiecīgajās nodokļu konvencijās, kuras parakstītas ar valsti, kurā šī pastāvīgā nodaļa atrodas.

(28) Tomēr Itālija apgalvo, ka minētos nodokļu atvieglojumus piemēro tikai tad, ja saskaņā ar valdības dekrēta 269/2003 1. panta 1. punkta b) apakšpunktu šie izdevumi tieši radušies Itālijas saņēmējam. Tas liek ārvalstu pastāvīgajiem uzņēmumiem vai Itālijas uzņēmējsabiedrību meitas uzņēmumiem, kas darbojas ārvalstīs, atskaitīt šos izdevumus tieši no Itālijas galvenā biroja, lai varētu saņemt nodokļu atvieglojumus, tādējādi faktiski nedodot iespēju saņemt šo atvieglojumu tiem pastāvīgajiem uzņēmumiem, kuri darbojas ārvalstīs un kuru juridiskā adrese ir Itālijā. Komisija secina, ka tieši šā iemesla dēļ minētā shēma, šķiet, nav pieejama visiem uzņēmumiem, kas Itālijā maksā nodokļus.

(29) Visbeidzot, šim pasākumam jāietekmē konkurence un tirdzniecība starp dalībvalstīm. Itālija būtībā norāda, ka pasākums neietekmē konkurenci vispār vai, ja ietekmē, tad tikai pakārtoti un nenozīmīgi, jo minētā shēma darbojas neilgu laiku.

(30) Ņemot vērā pasākuma izraisītās sekas, Komisija apstiprina novērtējumu, ko tā sniedza, uzsākot oficiālo pārbaudes procedūru. Saskaņā ar Tiesas pieņemto judikatūru ([5]), lai pasākums traucētu konkurenci, pietiek ar to, ka atbalsta saņēmējs konkurē ar pārējiem uzņēmumiem konkurencei atvērtos tirgos. Komisija jo īpaši apstiprina, ka pasākums traucē konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm, jo šī shēma saskaņā ar savu mērķi īpašā veidā ietekmē atbalsta saņēmējuzņēmumu tirdzniecības apstākļu uzlabošanu, tiem eksportējot savas preces ārvalstu tirgos, un ka tādēļ tā tieši attiecas uz uzņēmumiem, kas darbojas starptautiskajā tirdzniecībā, tostarp Kopienas ietvaros. Turklāt arī atbalsts eksportam uz ārpuskopienas valstīm var ietekmēt Kopienas iekšējo tirdzniecību un radīt konkurences traucējumus pašā Kopienā ([6]).

(31) Komisija nevar pieņemt argumentu, saskaņā ar kuru minētajai shēmai ir ierobežota ietekme uz konkurenci, jo tas, ka shēma ir spēkā tikai vienu gadu, neizslēdz to, ka attiecīgās summas ir pietiekami ievērojamas, lai nozīmīgi ietekmētu atsevišķus tirgus. Teiktais ir spēkā jo īpaši tad, kad saņēmēji ir lielie uzņēmumi, kas parasti piedalās daudzos gadatirgos. Turklāt, ņemot vērā, ka absolūtā izteiksmē atbalsts nav ierobežots, tā summa varētu būt ievērojama. Katrā ziņā atbalsta summas ierobežošana nav pietiekams pasākums, lai novērstu konkurences izkropļojumu un tirdzniecības traucējumu iespēju starp dalībvalstīm.

(32) Turklāt šķiet, ka ir saprātīgi prognozēt, ka šā pasākuma īsais spēkā esības laiks neļaus saņemt paredzētās priekšrocības tiem uzņēmumiem, kas parasti gadatirgos nepiedalās, jo īpaši tad, ja tiem jāpieņem tādi lēmumi kā, piemēram, iekļūšana jaunā tirgū. Tādēļ šis pasākums, šķiet, vairāk vērsts uz to, lai atbalstītu uzņēmumus, kas jau parasti piedalās izstāžu gadatirgos, tostarp tādus, kuru galvenais uzņēmējdarbības mērķis ir īpaši organizēt un pārvaldīt produktu izstādīšanu gadatirgos un kuri no minētajiem nodokļu atvieglojumiem saņemtu nepamatotas priekšrocības, jo Itālijas valdības dekrēta 269/2003 1. panta 1. punkta b) apakšpunkts šādus uzņēmumus noteikti neizslēdz.

2. **Atbalsta shēmas likumība**

(33) Itālijas iestādes sākušas īstenot atbalsta shēmu, Komisijai iepriekš par to nepaziņojušas, tādējādi pārkāpjot EK Līguma 88. panta 3. punktu. Ņemot vērā, ka tas ir valsts atbalsts EK Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē un ka to sāka īstenot bez Komisijas iepriekšējas piekrišanas, minētais pasākums ir nelikumīgs atbalsts.

([5]) Sk., piemēram, Pirmās instances tiesas 1998. gada 30. aprīļa spriedumu Lietā T-214/95 *Het Vleemse Gewest* (Flāmu reģions)/*Eiropas Kopienu Komisija* [1998] ECR II-717. lpp.

([6]) Eiropas Kopienu Tiesas 1990. gada 21. marta spriedums Lietā C-142/87, *Beļģijas Karaliste/Eiropas Kopienu Komisija* [1990] ECR I-959. lpp.

3. **Saderība**

(34) Tā kā minētais pasākums ir valsts atbalsts EK Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, tā saderība ar kopējo tirgu jāvērtē saskaņā ar EK Līguma 87. panta 2. un 3. punktā paredzētajiem izņēmumiem.

(35) Itālijas iestādes nav noteikti iebildušas pret Komisijas 2004. gada 18. marta vēstulē sniegto novērtējumu attiecībā uz oficiālās pārbaudes procedūras sākšanu; saskaņā ar šo novērtējumu nevienu no EK Līguma 87. panta 2. un 3. punktā minētajiem izņēmumiem, saskaņā ar kuriem valsts palīdzību var uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu, nevar piemērot šim gadījumam. Tādēļ Komisija apstiprina novērtējumu, ko tā sniedza savas 2004. gada 18. marta vēstules 25. līdz 32. punktā.

(36) Šajā gadījumā piešķirtās priekšrocības saistītas ar tādiem izdevumiem, par kuriem nevar saņemt atbalstu saskaņā ar kategoriju atbrīvojuma regulām vai Kopienas pamatnostādnēm. Īpaši attiecībā uz piedalīšanos izstāžu gadatirgos Komisijas 2001. gada 12. janvāra Regulas (EK) Nr. 69/2001 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu, sniedzot valsts atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem (*) ([7]) 5. panta b) punktā noteikts, ka atbalsts par piedalīšanos gadatirgos nedrīkst pārsniegt 50 % no attaisnotajām izmaksām un ka mazais vai vidējais uzņēmums to var saņemt tikai par pirmo piedalīšanos kādā konkrētā gadatirgū vai izstādē, kurpretim minētais nodokļu atvieglojums attiecas uz visiem uzņēmumiem un visām izmaksām, kas radušās par piedalīšanos jebkurā izstādē ārvalstīs.

(37) EK Līguma 87. panta 2. punktā paredzētie izņēmumi attiecībā uz sociāla rakstura atbalstu, ko piešķir individuāliem patērētājiem, uz atbalstu, ko sniedz, lai atlīdzinātu kaitējumu, kuru nodarījušas dabas katastrofas vai ārkārtēji notikumi, un attiecībā uz atbalstu, ko sniedz tautsaimniecībai dažos Vācijas Federatīvās Republikas apgabalos, šai gadījumā nav piemērojami.

(38) Nav piemērojams arī izņēmums, kas minēts EK Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktā, ar kuru paredz atļaut atbalstu, kas veicina ekonomikas attīstību apgabalos, kur dzīves līmenis ir ārkārtīgi zems vai kur valda liels bezdarbs.

(39) Turklāt minēto atbalsta shēmu nevar uzskatīt par svarīgu projektu visas Eiropas interesēs, tā nav arī paredzēta tam, lai novērstu nopietnus traucējumus Itālijas tautsaimniecībā EK Līguma 87. panta 3. punkta b) apakšpunkta nozīmē. Tās mērķis nav arī veicināt kultūru un kultūras mantojuma saglabāšanu EK Līguma 87. panta 3. punkta d) apakšpunkta nozīmē.

(40) Visbeidzot, atbalsta shēma jāizvērtē saskaņā ar EK Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu. Tajā paredzēts, ka atbalstu, kas veicina atsevišķu saimniecisko darbību vai atsevišķu tautsaimniecības jomu attīstību, var pieņemt, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas būtu pretrunā vispārējām interesēm. Ar šo shēmu piešķirtās nodokļu priekšrocības nav saistītas ar īpašiem ieguldījumiem, ar darba vietu radīšanu vai ar īpašiem projektiem. Šīs priekšrocības vienkārši ir to izmaksu samazinājums, kuras attiecīgajiem uzņēmumiem parasti rodas eksporta darbības laikā, un tādēļ tās jāuzskata par valsts piešķirtu atbalstu, kas saistīts ar eksporta darbību. Saskaņā ar Komisijas parasto praksi, šo atbalstu nevar uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu.

(41) Turklāt Komisija piebilst, ka arī tad, ja izrādītos, ka šī atbalsta shēma veicina atsevišķu ekonomikas jomu attīstību, kā, piemēram, Itālijas uzņēmumu internacionalizāciju, kam seko attiecīgs tirdzniecības apjoma pieaugums, tā nevar izslēgt iespēju, ka šīs shēmas ietekme uz starptautisko tirdzniecību nebūtu pretrunā ar kopējām interesēm.

VI. **SECINĀJUMI**

(42) Komisija secina, ka minētā pasākuma piešķirtais nodokļu atvieglojums ir valsts atbalsts darbībai un ka tam nevar piemērot nevienu no paredzētajiem izņēmumiem un tādēļ tas nav saderīgs ar kopējo tirgu. Turklāt Komisija uzskata, ka minēto pasākumu Itālija uzsākusi īstenot nelikumīgi.

(*) Tekstā ir būtiska kļūda. Šim teikumam jāskan šādi: "Īpaši attiecībā uz piedalīšanos izstāžu gadatirgos Komisijas 2001. gada 12. janvāra Regulas (EK) Nr. 70/2001 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu, sniedzot valsts atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem […]". Regula publicēta OV L 10, 13.1.2001., 33. lpp., nevis 1. lpp., kā nepareizi norādīts 7. atsaucē.

([7]) OV L 10, 13.1.2001., 1. lpp.

(43) Ja pierāda, ka nelikumīgi piešķirts valsts atbalsts ir nesaderīgs ar kopējo tirgu, tad no tā gluži dabiski rodas secinājums, ka šis atbalsts jāiekasē atpakaļ no tā saņēmējiem. Ar atbalsta atgūšanu cik vien iespējams jāatjauno tas stāvoklis attiecībā uz konkurenci, kāds bija pirms atbalsta piešķiršanas.

(44) Arī tad, ja minēto procedūru noslēdza pirms tā finanšu gada beigām, kura laikā atbalsta shēma atstāja savas sekas, tātad pirms galīgi aprēķināja, cik liels būs nodokļu apjoms, kas jāmaksā lielākajai daļai saņēmēju, Komisija nevar izslēgt to, ka daži uzņēmumi jau bija saņēmuši atbalstu, piemēram, tādā veidā, ka tie par kārtējo taksācijas posmu avansā samaksāja samazinātus nodokļu maksājumus. Turklāt Komisija konstatē, ka pēc oficiālās izmeklēšanas sākšanas Itālijas iestādes publiski informēja potenciālos atbalsta saņēmējus par iespējamām sekām, ko radīs Komisijas secinājums par minētā pasākuma nesaderību. Tomēr Komisija uzskata, ka saņēmējiem jau izsniegtā atbalsta atgūšanai ir vajadzīgs, lai Itālija divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas aicinātu potenciālos atbalsta saņēmējus atmaksāt atbalstā saņemtos līdzekļus ar procentiem, ko aprēķina, pamatojoties uz Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulu (EK) Nr. 794/2004 par to, kā īstenot Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK Līguma 93. panta piemērošanai ([8]). Jo īpaši, ja atbalsts jau ir piešķirts kārtējā gadā maksājamo nodokļu samazinājuma veidā, Itālijai jāpiedzen visi nodokļi, kas jāsamaksā pēdējā maksājuma kārtā par 2004. gadu. Jebkurā gadījumā līdzekļu atgūšana pilnībā jāpaveic, pirms beidzies pirmais finanšu gads, skaitot no šā lēmuma paziņošanas dienas.

(45) Izmantojot šā lēmuma pielikumā pievienoto jautājumu lapu, Itālijai ir jāiesniedz Komisijai attiecīgo saņēmēju saraksts un skaidri jānorāda, kādus pasākumus paredzēts veikt un kādi jau paveikti, lai nekavējoties un faktiski iekasētu atpakaļ nelikumīgi saņemto valsts atbalstu. Divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas jānosūta Komisijai visi dokumenti, kas apliecina, ka procedūra pret nelikumīgā atbalsta saņēmējiem ir sākta (piemēram, apkārtraksti, iekasēšanas rīkojumi u. tml.).

(46) Minētais lēmums attiecas uz atbalsta shēmu kā tādu, un tas jāizpilda nekavējoties, tas nozīmē arī to atbalsta līdzekļu atgūšanu, kuri piešķirti saskaņā ar šo shēmu. Tomēr lēmums neizslēdz iespēju, ka individuālā kārtā piešķirtu atbalstu kopumā vai daļēji varētu uzskatīt par saderīgu saskaņā ar kategoriju atbrīvojuma regulas 5. panta b) punktu attiecībā uz atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem,

([8]) OV L 140, 30.4.2004., 1. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Valsts atbalsta shēma, ko saskaņā ar Itālijas valdības dekrēta 269/2003 1. panta 1. punkta b) apakšpunktu piešķīra nodokļu atvieglojumu veidā uzņēmējsabiedrībām, kuras piedalās gadatirgos ārvalstīs, un ko Itālija sāka īstenot, pārkāpjot EK Līguma 88. panta 3. punktu, ar kopējo tirgu nav saderīga.

Itālijai ir jāatceļ pirmajā rindkopā minētā atbalsta shēma.

2. pants

1. Itālijai jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai atgūtu no saņēmējiem 1. pantā minētā atbalsta līdzekļus, kas nelikumīgi jau nonākuši to rīcībā.

Atgūšana jāveic nekavējoties un saskaņā ar Itālijas valsts tiesību aktos paredzēto procedūru.

2. Ja atbalsts jau ir piešķirts to nodokļu maksājumu samazinājuma veidā, kuri jāmaksā par kārtējo finanšu gadu, Itālijai jāiekasē visi nodokļi, kas jāsamaksā pēdējā maksājuma kārtā par 2004. gadu.

Visos pārējos gadījumos Itālijai jāiekasē maksājamais nodoklis vēlākais līdz tā finanšu gada beigām, kurš sākas pēc šā lēmuma paziņošanas dienas.

3. Atgūstamie atbalsta līdzekļi ietver arī procentus, ko saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 794/2004 9., 10. un 11. panta noteikumiem aprēķina, sākot no dienas, kad saņēmējiem atbalsts kļuvis pieejams, līdz līdzekļu faktiskās atgūšanas dienai.

3. pants

Divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas dienas Itālijai ar šeit pievienotās jautājuma lapas palīdzību jāinformē Komisija par veiktajiem pasākumiem šā lēmuma izpildē.

Pirmajā daļā norādītajā laikā Itālijai:

a) jāpieprasa no visiem šā lēmuma 1. pantā minētā atbalsta saņēmējiem, lai tie nelikumīgi saņemtos atbalsta līdzekļus atmaksā ar procentiem;

b) jānosūta visi dokumenti, ar kuriem apliecina, ka attiecībā uz nelikumīgā atbalsta saņēmējiem līdzekļu atgūšanas procedūra ir uzsākta.

4. pants

Šis lēmums attiecas uz Itālijas Republiku.

Briselē, 2004. gada 14. decembrī

Komisijas vārdā —

Neelie KROES

Komisijas locekle

PIELIKUMS

Informācija par to, kā tiek pildīts Komisijas lēmums attiecībā uz valsts atbalsta shēmu C 12/04 – Itālija – nodokļu atvieglojumi uzņēmējsabiedrībām, kas piedalās gadatirgos ārvalstīs

1. *Atbalsta saņēmēju kopskaits un atgūstamā atbalsta kopsumma*

   1.1. Sīki izklāstīt, kādā veidā aprēķinās atbalsta summu, ko atgūt no individuāliem saņēmējiem:

   — kapitāls,

   — procenti.

   1.2. Kāda ir nelikumīgi piešķirtā atbalsta atgūstamā summa (bruto atbalsta ekvivalents; ... cena)?

   1.3. Kāds ir to saņēmēju kopskaits, no kuriem jāatgūst saskaņā ar šo shēmu nelikumīgi piešķirtais atbalsts?

2. *Atbalsta atgūšanai paredzētie un jau veiktie pasākumi*

   2.1. Sīki izklāstīt, kādus pasākumus ir paredzēts veikt un kādi jau paveikti, lai atbalsta līdzekļus atgūtu nekavējoties un noteikti. Īpaši norādīt minēto pasākumu juridisko pamatu.

   2.2. Kad jāpabeidz atgūšana?

3. *Ziņas par dažādiem saņēmējiem*

   Pievienotajā tabulā norādīt datus par katru saņēmēju, no kura atpakaļ jāiekasē saskaņā ar šo shēmu nelikumīgi saņemtā atbalsta summa.

Saņēmēja identitāte	Nelikumīgi piešķirtā atbalsta summa (*) Valūta: ...	Atpakaļ iekasētā summa (°) Valūta: ...

(*) Saņēmēja rīcībā nonākusī atbalsta summa (bruto atbalsta ekvivalents; ... cena).
(°) Atpakaļ iekasētā bruto summa (ieskaitot procentus).

KOMISIJAS LĒMUMS

(2005. gada 20. jūlijs)

par Vācijas sniegto atbalstu gaļas pārstrādes uzņēmumam *Greußener Salamifabrik GmbH*

(izziņots ar dokumenta numuru K(2005) 2725)

(Autentisks ir tikai teksts vācu valodā)

(2005/920/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

pēc aicinājuma ieinteresētajām pusēm izteikt komentārus saskaņā ar minēto pantu un ņemot vērā saņemtos komentārus [1],

tā kā:

I. **PROCEDŪRA**

(1) Saskaņā ar EK līguma 88. panta 3. punktu par pasākumu ar vēstuli paziņoja 1997. gada 6. novembrī. Saņēmējs acīmredzot līdzīgu atbalstu bija saņēmis jau arī agrāk. Tāpēc pasākums reģistrēts kā atbalsts, par kuru nav paziņots. Vēstulēs, kas datētas ar 1998. gada 4. februāri, 1998. gada 10. jūniju un 1999. gada 4. februāri, Vācija Komisijai sniegusi papildu informāciju.

(2) Vēstulē, kas datēta ar 1999. gada 7. jūniju, Komisija Vāciju informējusi par lēmumu attiecībā uz šo atbalstu sākt EK līguma 88. panta 2. punktā noteikto procedūru.

(3) Komisijas lēmums par šīs procedūras sākšanu publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* [2]. Komisija aicinājusi ieinteresētās puses iesniegt komentārus par šo atbalstu.

(4) Komisija saņēmusi komentārus no ieinteresētajām pusēm. Komisija nosūtījusi komentārus Vācijai, kurai tika dotas iespējas uz tiem reaģēt; Vācijas komentāri saņemti vēstulē, kas datēta ar 2000. gada 23. februāri.

(5) Vācija 2005. gada 18. maija vēstulē, kuras saņemšana reģistrēta 2005. gada 23. maijā, lūgusi Komisiju saskaņā ar 7. panta 7. punktu Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai [3], pieņemt lēmumu, pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju.

II. **APRAKSTS**

(6) Atbalsta saņēmējs *Greußener Salamifabrik GmbH* bija gaļas pārstrādes uzņēmums, kas ražoja un realizēja vairāku veidu desas un gaļas izstrādājumus. Uzņēmumā dzīvniekus nekāva, bet veica tikai gaļas pārstrādi. Saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju 1999. gada 1. oktobrī *Greußener Salamifabrik* sākta maksātnespējas procedūra. Par šīs procedūras rezultātiem Komisija netika informēta. Taču liekas, ka vismaz uzņēmuma iekārtas joprojām tiek izmantotas ar nosaukumu *"Greußener Salami- und Schinkenfabrik GmbH"*. Šā lēmuma piezīmes tomēr attiecas uz uzņēmumu, kas darbojās līdz maksātnespējai – *Greußener Salamifabrik GmbH*.

(7) Pastāvīgi samazinoties apgrozījumam, *Greußener Salamifabrik* no 1995. gada sāka strādāt ar zaudējumiem, un tam veidojās negatīva ar kārtējo darbību saistītā naudas plūsma. Uz ārkārtīgi kritisko naudas plūsmas situāciju uzņēmumā norādījuši *Dr. Zimmermann & Partner* 1996. gada septembrī sagatavotajā dokumentā. Tas, ka uzņēmums nonācis finansiālās grūtībās, minēts arī Komisijas lēmumā par pārbaudes procedūras sākšanu [4], un šis fakts netika apstrīdēts arī tās laikā. Tika atzīts par vajadzīgu veikt *Greußener Salamifabrik* reorganizāciju. Šīs reorganizācijas finansēšanai uzņēmums 1996. gada pēdējā ceturksnī ņēmis papildu kredītus (DEM 375 000 no *Dresdner Bank AG* un DEM 725 000 no *Sparkasse Erfurt*). Abiem kredītiem piešķirta valsts garantija 80 % apjomā par kopējo summu DEM 880 000, kas izmaksāta caur *Thüringer Aufbaubank*. Par šo garantiju, kas turpmāk saukta par Atbalstu 1, netika paziņots Komisijai, kā tas noteikts Komisijas 1989. gada 5. aprīļa vēstulē dalībvalstīm SG(89) D/4328.

[1] OV C 238, 21.8.1999., 15. lpp.
[2] Sk. 1. zemsvītras piezīmi.
[3] OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.
[4] Sk. 1. zemsvītras piezīmi.

(8) Atbalsta saņēmēja 75 % akciju 1997. gada 8. janvārī pārņēma *Ergewa GmbH*. Jaunais īpašnieks kā bezcerīgus parādus norakstīja DEM 1,2 milj., kas saistīti ar eksportu uz Krieviju un saražoto preču krājumu vērtības samazināšanos. Realizācijas apjomam turpinot samazināties, šis pasākums pasliktināja uzņēmuma bilanci tiktāl, ka kļuva nepieciešams veikt otru pārstrukturēšanu.

(9) Vācijas iestādes savā 1997. gada 6. novembra vēstulē paskaidrojušas, ka *Greußener Salamifabrik* nesasniedza 1997. gadam plānoto apgrozījumu un ieņēmumus, uzņēmumam pastāvīgi draudēja maksātnespēja, un tika uzskatīts, ka tas vairs nespēj kārtot savas maksājumu saistības ar bankām. Tāpēc *Greußener Salamifabrik GmbH* pārstrukturēšanai 1997. gada augustā *Schitag, Ernst & Young Deutsche Allgemeine Treuhand AG* izstrādāja jaunu sanācijas plānu. Šajā jaunajā sanācijas plānā bija paredzēti triju veidu pasākumi:

a) finansiālie pasākumi:

— parāda daļēja samazināšana, ko veic kreditori,

— esošo parādu refinansēšana,

— kapitāla palielināšana, ko veic akcionāri;

b) jauna mārketinga stratēģija;

c) izmaksu samazināšanas pasākumi.

1. **Finansiālie pasākumi**

(10) Kā pārstrukturēšanas daļu *Sparkasse Erfurt* dzēsa nenomaksāto parāda summu DEM 1 700 000. Kompensācijā garantija, ko iepriekš bija devusi *Thüringer Aufbaubank* (valsts banka) DEM 725 000 kredītam (sal. 7. apsvērumu), tika daļēji likvidēta, bet DEM 370 000 (64 % no garantētās summas) saistībā ar šo pārstrukturēšanu izmaksāta *Sparkasse Erfurt*. Papildus minētajai vēl vienu garantiju, ko 1993. gadā DEM 1 000 000 kredītam devusi *Bürgschaftsbank Thüringen GmbH*, kas ir privāta banka, daļēji likvidēja, izmaksājot *Sparkasse Erfurt* DEM 590 000 (74 % garantētās summas).

(11) Bez tam *Dresdner Bank Erfurt* refinansēja DEM 2 500 000 kredītu, ko iepriekš bija piešķīrusi *Sparkasse Erfurt*. *Dresdner Bank* bija gatava piešķirt šo kredītu ar 80 % garantiju, kas jādod *Thüringer Aufbaubank*.

(12) Par šīs jaunās garantijas DEM 2 000 000 apjomā, kā arī par daļēju agrākās garantijas DEM 370 000 apjomā izmantošanu saskaņā ar EK līguma 88. panta 3. punktu un Komisijas 1989. gada 5. aprīļa vēstuli dalībvalstīm SG(89) D/4328 tika paziņots Komisijai ar 1997. gada 6. novembri datētajā vēstulē. Šos abus pasākumus turpmāk sauc par Atbalstu 2. Vācijas iestādes savā 1999. gada 4. februāra vēstulē paziņojušas, un šis fakts vēlreiz uzsvērts to 2005. gada 18. maija vēstulē, ka *Thüringer Aufbaubank* garantija par DEM 2 000 000 būtu jāpiešķir tikai, saņemot Komisijas piekrišanu.

(13) *Dresdner Bank Erfurt* piešķirtais kredīts DEM 2 500 000 tika izmaksāts *Greußener Salamifabrik*.

(14) Visbeidzot *Ergewa GmbH*, kurai pieder 75 % šā uzņēmuma akciju, *Greußener Salamifabrik* piešķīrusi DEM 1 500 000 subordinēta kredīta veidā.

2. **Mārketinga stratēģija**

(15) Attiecībā uz mārketingu pārstrukturēšanas plānā norādītas trīs jomas, kurās jāveic uzlabojumi: produktu attīstīšana, produktu politika un pārdošanas veicināšana. Kopumā *Greußener Salamifabrik GmbH* būtu jākļūst par vairāk uz tirgu orientētu uzņēmumu.

3. **Izmaksu samazināšanas pasākumi**

(16) Iepriekšējās reorganizācijas laikā jau veikti vienkāršākie pasākumi, kas vērsti uz izmaksu samazināšanu. Taču pieminētajā reorganizācijas plānā paredzēti papildu pasākumi izmaksu samazināšanai, samazinot elektroenerģijas patēriņu un transporta izmaksas.

(17) Saskaņā ar Komisijas dienestiem sniegto informāciju šie pasākumi kopumā varētu atkal nodrošināt uzņēmuma dzīvotspēju un darbības rentabilitāti. Taču, lai atsāktu darboties rentabli, tā apgrozījums, kas 1996. gadā bija DEM 6 845 000, 1998. gadā jāpalielina līdz DEM 7 milj., un 1999. gadā – līdz DEM 8 milj.

(18) Komisija uzsākusi EK līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz abiem iepriekš minētajiem pasākumiem par labu *Greußener Salamifabrik GmbH*, un tie īsumā ir šādi:

— 80 % garantija, ko *Thüringer Aufbaubank* 1996. gada decembrī piešķīrusi diviem bankas kredītiem par kopējo summu DEM 1,1 milj. (garantiju kopējā summa DEM 880 000),

— daļēja vienas garantijas (DEM 370 000) izmantošana pārstrukturēšanas/parāda atmaksas grafika pārskatīšanas laikā 1997. gadā,

— otra 80 % garantija, ko *Thüringer Aufbaubank* 1997. gadā piešķīrusi diviem bankas kredītiem par kopējo summu DEM 2,5 milj. (garantiju kopējā summa DEM 2 milj.).

(19) Garantijas tika dotas uzņēmumam, kas bija finansiālās grūtībās, tāpēc Komisija šajās garantijās saskatīja atbalsta elementu, kas to piešķiršanas laikā bija 100 % no garantētās summas, kura attiecīgi 1996. gadā bija DEM 880 000, 1997. gadā – DEM 2 000 000, kopā DEM 2,88 milj.

(20) Komisija sākusi EK līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz abiem iepriekš minētajiem pasākumiem, jo tai radušās šaubas par šādiem jautājumiem: Komisijas 1989. gada 5. aprīļa vēstulē SG(89) D/4328 par valsts garantijām noteikto, kā arī Kopienas 1994. gada un 1997. gada pamatnostādnēs par valsts atbalstu finansiālās grūtībās nonākušo firmu glābšanai un pārstrukturēšanai ([5]) noteikto prasību ievērošana. Pēdējā gadījumā īpašas šaubas radīja pārstrukturēšana, kurai bija jānodrošina atgriešanās pie stāvokļa, kurā iespējama uzņēmuma pastāvēšana, principa – pirmo un pēdējo reizi ievērošana, kā arī nosacījuma ievērošana par pārstrukturēšanas plāna pilnīgu īstenošanu.

(21) Atbalsts 1 tika piešķirts valsts garantiju veidā, un tas nozīmē, ka šai palīdzībai jāatbilst prasībām, kas dalībvalstīm noteiktas Komisijas 1989. gada 5. aprīļa vēstulē SG(89) D/4328. Šajā vēstulē Komisija noteikusi, ka tā akceptētu garantijas tikai tad, ja to izmantošana ir kontraktuāli saistīta ar īpašiem nosacījumiem, kas ir spēkā līdz palīdzības gala saņēmēja uzņēmuma obligātajai bankrota deklarācijai. Šķiet, ka šādi nosacījumi nav pievienoti garantijām, kas piešķirtas saskaņā ar šo pasākumu.

(22) Atbalsts tika piešķirts tāpēc, ka uzņēmumam bija finansiālas grūtības un bija jāveic tā pārstrukturēšana. Tas nozīmē, ka atbalsts jāizvērtē, ņemot vērā Kopienas tās pamatnostādnes par valsts atbalstu finansiālās grūtībās nonākušo firmu glābšanai un pārstrukturēšanai, kas bija spēkā garantiju piešķiršanas laikā. Attiecībā uz Atbalstu 1 Komisijai nav informācijas, kas nepieciešama, lai novērtētu tā atbilstību iepriekšminēto pamatnostādņu prasībām. Attiecībā uz Atbalstu 2 uzskatāms, ka nav ievēroti trīs pamatnostādnēs par pārstrukturēšanu minētie nosacījumi. Tāpat uzskatāms, ka ar atbalstu nevarētu atjaunot uzņēmuma rentabilitāti. Turklāt šķiet, ka šis uzņēmums ir mēģinājis atjaunot rentabilitāti, problēmas pārvarot ar paplašināšanos. Šāda paplašināšanās varētu radīt pārlieku lielus konkurences traucējumus. Visbeidzot nav skaidrs arī, vai pārstrukturēšanas plāns ir ticis ievērots.

III. **IEINTERESĒTO PUŠU KOMENTĀRI**

(23) Komisija saņēmusi komentārus no *Kemper Fleischwarenfabrik* (Nortrupā), no *Bundesverband der Deutschen Fleischwarenindustrie e.V.* (Bonnā) un no kāda interesenta, kas vēlējās saglabāt anonimitāti. Visas trīs ieinteresētās puses paudušas, ka apgrozījuma pieaugums varētu tikt panākts, tikai samazinot cenas, kas nozarei kaitētu. *Bundesverband der Deutschen Fleischwarenindustrie e.V.* norādījusi, ka Vācijā katru gadu darbību ir spiests izbeigt 1 % gaļas pārstrādes uzņēmumu. Šajā tirgū valda asa konkurence, ko var izturēt tikai labākie uzņēmumi. Uzņēmuma mākslīga "turēšana uz ūdens" kaitē nozares interesēm. Turklāt īpaši plānotā jaunā mārketinga stratēģija nav nekas jauns, tā ir parasta stratēģija, pēc kuras darbojas lielākā daļa uzņēmumu. *Bundesverband* uzskata, ka šāda stratēģija nevarētu būt veiksmīga, ja nav pietiekami daudz līdzekļu, un šoreiz šo līdzekļu nebija.

IV. **VĀCIJAS KOMENTĀRI**

(24) Papildus lūgumiem pagarināt atbildes termiņus Vācija ir sniegusi paskaidrojumus savās ar 1999. gada 22. jūliju, 1999. gada 28. jūliju, 1999. gada 6. augustu un 2000. gada 23. februāri datētajās vēstulēs.

(25) Pirmajā vēstulē Vācija paziņoja, ka uzņēmumam daļēji mainījušies īpašnieki.

(26) Otrajā vēstulē Vācija norādījusi, ka varētu nosūtīt garantijas līgumu, kurā paredzēti šīs garantijas mobilizēšanas nosacījumi. Tika iesniegts pirmās pārstrukturēšanas plāns, norādot, ka varētu nosūtīt arī ziņas par otrās pārstrukturēšanas plānotajiem finanšu rezultātiem. Bez tam Vācija norādījusi, ka varētu sniegt vairāk informācijas, kas palīdzētu izskaidrot iemeslus, kāpēc pēc uzņēmuma otrās pārstrukturēšanas nav sasniegts plānotais apgrozījuma apjoms.

([5]) OV C 368, 23.12.1994., 12. lpp., un OV C 283, 19.9.1997., 2. lpp.

(27) Tajā pašā 1999. gada 28. jūlija vēstulē Vācija uzsvērusi, ka uzņēmums neplānojot palielināt ražošanas jaudu, bet gan arī turpmāk ražot aptuveni tikpat daudz, cik iepriekš (1994./1995. gadā). Uzņēmumam radušās problēmas dažādu ārēju faktoru dēļ, no kuriem var minēt cūku mēri, Krievijas tirgus sabrukumu un govju sūkļveida encefalopātijas radīto krīzi. Visbeidzot Vācija iebildusi pret to, ka atbalsts varētu radīt konkurences traucējumus, jo tā saņēmējs pieder pie MVU, un tas darbojas tikai Tīringenē.

(28) Trešajā – 1999. gada 6. augusta – vēstulē Vācija uzrādījusi garantiju līgumu un pirmās pārstrukturēšanas plānu.

(29) Vēstulē, kas datēta ar 2000. gada 23. februāri, Vācija paziņojusi, ka uzņēmumam *Greußener Salamifabrik GmbH* sākta maksātnespējas procedūra. Vācija minējusi, ka bankas piešķirtās kredītlīnijas anulējušas. Komisijas rīcībā nodota arī uzņēmuma *Greußener* galvenās bankas *Dresdner Bank* vēstule. Šajā vēstulē banka paziņojusi, ka pret šo atbalstu acīm redzami varētu būt konkurentu iebildumi.

V. ATBALSTA IZVĒRTĒJUMS

Tirgus organizācijas

(30) Pasākums sniedz atbalstu uzņēmumam, kas darbojas gaļas pārstrādes nozarē. Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1254/1999 par liellopu un teļa gaļas tirgus kopīgo organizāciju ([6]) 40. pantā un Padomes 1975. gada 29. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2759/75 par cūkgaļas tirgus kopīgo organizāciju ([7]) 21. pantā noteikts, ka attiecībā uz produktiem, par kuriem pieņemtas šīs regulas, piemēro EK līguma 87., 88. un 89. pantu. Tāpēc uz konkrētām atbalsta shēmām minētajās nozarēs attiecas Kopienas noteikumi par valsts atbalstu.

Valsts atbalsta aizliegums saskaņā ar EK līguma 87. panta 1. punktu

(31) Saskaņā ar EK līguma 87. panta 1. punktu ar kopējo tirgu nav saderīga nekāda palīdzība, ko sniedz dalībvalstis vai jebkādā citādā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences traucējumus, dodot priekšroku atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķu preču ražošanai, ciktāl šāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

(32) Šis atbalsts sniegts valsts garantiju veidā. Garantijas atbalsta gala saņēmējam uzņēmumam tā vietā, lai darbību izbeigtu vai veiktu pārstrukturēšanu, ļāva piesaistīt līdzekļus darbības turpināšanai.

(33) Atbalsts 1 tika sniegts 1996. gadā. Atbalsts, par kuru netika paziņots, jānovērtē saskaņā ar tā piešķiršanas laikā spēkā esošajiem tiesību aktiem. Juridiskais pamats, kas piemērojams attiecībā uz valsts atbalstu, 1996. gadā bija Komisijas dalībvalstīm adresētā 1989. gada 5. aprīļa vēstule SG(89) D/4328. Saskaņā ar šo vēstuli Komisija uzskata, ka uz visām valsts garantijām attiecas EK līguma 87. panta 1. punkts. Turklāt saskaņā ar 2.3. punktu Kopienas pamatnostādnēs (1994. g.) par valsts atbalstu finansiālās grūtībās nonākušo firmu glābšanai un pārstrukturēšanai, finansējums ar valsts garantijām uzņēmumam, kas nonācis finansiālās grūtībās, uzskatāms par valsts atbalsta veidu. Kā aprakstīts 7. punktā, atbalsta saņēmējs laikā, kad tika piešķirts Atbalsts 1, bija finansiālās grūtībās nonākusi firma. Saskaņā ar 1994. gada pamatnostādņu 2.1. punktu rentabilitātes pazemināšanās, apgrozījuma un naudas plūsmu samazināšanās ir tipiskas pazīmes, kas liecina par finansiālām grūtībām.

(34) Par Atbalstu 2 paziņoja 1997. gadā. Atbalsts, par ko tika paziņots, jānovērtē saskaņā ar tā piešķiršanas laikā spēkā esošajiem tiesību aktiem. Komisijas paziņojuma 4. punktā par EK līguma 87. un 88. panta noteikumu attiecināšanu uz valsts atbalstu garantiju veidā ([8]) noteikti četri nosacījumi, kas dalībvalstīm jāievēro, lai valsts garantija netiktu uzskatīta par valsts atbalstu saskaņā ar EK līguma 87. panta 1. punktu. Nav ievērots jau pirmais nosacījums, jo Vācijas iestādes skaidri paziņojušas, ka kredīta ņēmējs uzņēmums *Greußener Salamifabrik GmbH* laikā, kad garantijas piešķīra otrreiz (sal. ar 9. apsvērumu), bija jāuzskata par finansiālās grūtībās nonākušu firmu.

(35) Tāpēc šis pasākums uzskatāms par atbalsta piešķiršanu no valsts līdzekļiem (ar *Thüringer Aufbaubank* starpniecību).

(36) Garantijas tika dotas uzņēmumam, kas bija finansiālās grūtībās, tāpēc Komisija šajās garantijās saskatīja atbalsta elementu, kas to piešķiršanas laikā bija 100 % no garantētās summas, konkrēti pirmās garantijas bija DEM 880 000, bet otrās – DEM 2 000 000, kopā DEM 2,88 milj.

([6]) OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1899/2004 (OV L 328, 30.10.2004., 67. lpp.).

([7]) OV L 282, 1.11.1975., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

([8]) OV C 71, 11.3.2000., 14. lpp.

(37) Atbalsts ir selektīvs, jo tas tiek sniegts par labu vienam atsevišķam uzņēmumam – *Greußener Salamifabrik GmbH*.

(38) Saskaņā ar Eiropas Kopienu Tiesas praksi uzņēmuma konkurētspējas paaugstināšanās, izmantojot valsts atbalstu, salīdzinājumā ar citiem uzņēmumiem, kas šādu atbalstu nesaņem, parasti norāda uz konkurences kropļošanu ([9]). Ne relatīvi zemais atbalsta apjoms, ne tas, ka atbalsta gala saņēmējs uzņēmums ir ne sevišķi liels, neizslēdz iespējas, ka tas varētu radīt traucējumus dalībvalstu tirdzniecībā ([10]).

(39) Pasākums ietekmē dalībvalstu tirdzniecību, ja tas rada šķēršļus importam no citām dalībvalstīm, vai arī veicina eksportu uz citām dalībvalstīm; noteicošais faktors ir tas, vai konkrētā pasākuma ietekmē Kopienas tirdzniecības norises kļūs citādas, vai arī tās varētu attīstīties citādi.

(40) Ar produktiem, uz kuriem attiecas konkrētā palīdzība, dalībvalstis tirgojas ([11]), un tādējādi tie ir pakļauti konkurencei. Tāpēc ir risks, ka pasākuma dēļ tirdzniecības norises Kopienā ir attīstījušās citādi.

(41) Tādējādi EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē šis pasākums ir atbalsts.

EK līguma 87. panta 2. punkts: izņēmumi

(42) EK līguma 87. panta 1. punktā noteikto aizliegumu izņēmumi izklāstīti šā panta 2. punktā.

(43) Ņemot vērā atbalsta veidu un tā mērķus, uz to neattiecas 87. panta 2. punktā minētie izņēmumi. Arī Vācija nav paziņojusi, ka piemērojams 87. panta 2. punkts.

EK līguma 87. panta 3. punkts: izņēmumi pēc Komisijas atzinuma

(44) Līguma 87. panta 3. punktā uzskaitīta palīdzība, ko var uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu. Saderību ar EK līgumu izvērtē no Kopienas, nevis tikai no konkrētās dalībvalsts viedokļa. Lai nodrošinātu kopējā tirgus pienācīgu darbību, 87. panta 3. punktā paredzētie izņēmumi ir jāizvērtē ļoti stingri.

(45) Attiecībā uz EK līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktu tiek uzsvērts, ka atbalsta gala saņēmējs atrodas reģionā, kurā ekonomisko situāciju var vērtēt kā ārkārtīgi nelabvēlīgu gan salīdzinājumā ar Kopienu kopumā, gan ņemot vērā pamatnostādnes par valstu reģionālo atbalstu ([12]) (iekšzemes kopprodukts uz vienu iedzīvotāju, izsakot ar pirktspēju, ir mazāks par 75 % no Kopienas vidējā rādītāja). Tomēr iepriekšminētajās pamatnostādnēs par reģionālo atbalstu (un arī šo pamatnostādņu iepriekšējā redakcijā ([13]) noteikts, ka īpašie nosacījumi par valsts atbalstu saskaņā ar 87. panta 3. punkta a) apakšpunktu neattiecas uz lauksaimniecības nozari. Tāpēc palīdzība saskaņā ar 87. panta 3. punkta a) apakšpunktu neattiecas uz atbalstu līguma I pielikumā minēto produktu ražošanai, pārstrādei vai tirdzniecībai.

(46) Saistībā ar 87. panta 3. punkta b) apakšpunktu jāatzīmē, ka konkrētais pasākums nav paredzēts svarīga projekta īstenošanai visas Eiropas interesēs vai arī nopietnu traucējumu novēršanai Vācijas tautsaimniecībā.

(47) Atbalsts nav paredzēts vai domāts arī EK līguma 87. panta 3. punkta d) apakšpunktā minētajiem mērķiem.

EK līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkts

(48) Komisija par saderīgu ar kopējo tirgu saskaņā ar EK līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu var atzīt palīdzību atsevišķu ekonomisko darbību vai tautsaimniecības nozaru attīstības veicināšanai, ja šādam atbalstam nav nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas būtu pretrunā vispārējām interesēm.

([9]) Tiesas 1980. gada 17. septembra spriedums Lietā 730/79 *Philip Morris Holland BV/Eiropas Kopienu Komisija* [1980] ECR 2671. lpp., 11. un 12. p.

([10]) Tiesas 1990. gada 21. marta spriedums Lietā C-142/87 Beļģijas Karaliste/Eiropas Kopienu Komisija [1990] ECR I-959, 43. p., un 1994. gada 14. septembra spriedumi Lietās C-278/92, C-279/92 un C-280/92 *Spānijas Karaliste/Eiropas Kopienu Komisija* [1994] ECR I-4103, 40. līdz 42. p.

([11]) Gaļas ražošanas un pārstrādes nozarē kopumā ir liels Kopienas iekšējās tirdzniecības apjoms. ES iekšējā tirgū 1996. gadā pārdeva apmēram 8 milj. t gaļas (kautsvarā). Tas ir aptuveni 23 % no gaļas ražošanas kopējā apjoma 1996. g. (Avots: *Eurostot*).

([12]) OV C 74, 10.3.1998., 9. lpp.

([13]) OV C 31, 3.2.1979., 9. lpp.

(49) Parasti Komisija atbilstību EK līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktam attiecībā uz atbalstu, kas piešķirts finansiālās grūtībās nonākušiem uzņēmumiem, novērtē saskaņā ar pamatnostādnēm 2004. gada redakcijā par valsts atbalstu finansiālās grūtībās nonākušo firmu glābšanai un pārstrukturēšanai ([14]) (2004. g. pamatnostādnes). Tomēr saskaņā ar šo pamatnostādņu 103. un 104. pantu Komisija atbalstu, par kuru tai paziņots līdz 2004. gada 10. oktobrim, kā arī tai nepaziņotu atbalstu finansiālās grūtībās nonākušo firmu glābšanai un pārstrukturēšanai un ir piešķirts līdz 2004. gada pamatnostādņu publicēšanai, novērtē saskaņā ar pamatnostādnēm, kas ir spēkā attiecīgi paziņošanas laikā vai laikā, kad atbalsts piešķirts. Atbalsts 1 piešķirts 1996. gadā, bet par Atbalstu 2 paziņoja 1997. gada novembrī. Tajā laikā bija spēkā 1994. gada Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu. Ņemot vērā 1994. gada pamatnostādņu 2.2. punktu, pēc dalībvalsts ieskatiem lauksaimniecības nozarē tādu gala saņēmēju glābšanas un pārstrukturēšanas atbalstam, kuri nonākuši finansiālās grūtībās, var piemērot īpašos noteikumus. Vācija nav pieprasījusi īpašo noteikumu piemērošanu. Tāpēc konkrētais pasākums tiek izvērtēts pēc 1994. gada pamatnostādnēs paredzētajiem noteikumiem un nosacījumiem.

Atbalsts 1

(50) Atbalsts 1 ir 80 % valsts garantijas kredītiem par kopējo summu DEM 1,1 milj. Komisija sākusi EK līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru šādu apsvērumu dēļ:

— nav skaidrs, vai šī garantija atbilst valsts garantijām paredzētajiem īpašajiem nosacījumiem,

— nav pārstrukturēšanas plāna, kas varētu liecināt, ka atbalsts atbilst pamatnostādnēm par glābšanu un pārstrukturēšanu.

(51) Vācija ir atsūtījusi garantijas līguma kopiju. Tajā redzams, ka garantiju var pieprasīt tikai tad, ja atbalsta gala saņēmējs uzņēmums ir nonācis finansiālās grūtībās (bankrots vai tam līdzīga procedūra), un pārējo uzņēmumam piederošo aktīvu pārdošana nevar nodrošināt garantētā kredīta atmaksāšanu. Tāpēc īpašie nosacījumi, kas minēti Komisijas 1989. gada 5. aprīļa vēstulē SG(89) D/4328 dalībvalstīm ([15]), ir ievēroti, un garantija tādējādi atbilst īpašajiem nosacījumiem, kuriem jāatbilst valsts garantijām.

(52) Tā kā šīs garantijas izmantotāja *Greußener Salamifabrik GmbH* laikā, kad garantija piešķirta, jāuzskata par finansiālās grūtībās nonākušu uzņēmumu, atbalsts jānovērtē pēc tajā laikā spēkā esošajiem noteikumiem par finansiālās grūtībās nonākušu firmu glābšanu un pārstrukturēšanu (sal. ar 49. apsvērumu). Garantija piešķirta atbalsta gala saņēmēja uzņēmuma pārstrukturēšanai.

(53) Vācija nosūtījusi ar 1996. gada 9. septembri datēto ziņojumu, ko sastādījis *Dr Zimmerman & Partner*. Vācija paudusi viedokli, ka šis ziņojums ir pārstrukturēšanas plāns, kas pieņemts laikā, kad valsts atbalstu piešķīra pirmo reizi. Kā pārstrukturēšanas plānam šim ziņojumam ir divi būtiski trūkumi: nav skaidrs ziņojuma statuss, un tajā pārstrukturēšana nav pieminēta.

(54) Ziņojumu var uzskatīt tikai par uzņēmuma aprakstu, kas datēts ar 1996. gada 9. septembri. Šajā ziņojumā minētie grūtību cēloņi ir govju sūkļveida encefalopātijas radītā krīze un eksporta tirgu zaudēšana Austrumeiropā. Tomēr norādītie skaitļi, iespējams vēlāk, ir laboti ar roku. Nav skaidrs šo labojumu statuss. Nav skaidrs arī, vai plānu pieņēmuši uzņēmuma īpašnieki.

(55) Ziņojumā raksturota izmaksu struktūra un kapitāla vajadzība 1996. gada septembrī. Izņemot esošās vadības nostiprināšanas aprakstu, nav skaidrs, kā uzņēmumu paredzēts pārstrukturēt. Ja ziņojums tā sagatavošanas laikā domāts kā pārstrukturēšanas plāns, kas gan nav skaidrs, šķiet, ka tajā uzņēmumam ierosināts pārvarēt radušās grūtības, veicot paplašināšanos, nevis pārstrukturēšanu.

(56) Lai tiktu ievērotas 1994. gada vadlīnijas, būtu jāievēro šādi nosacījumi:

a) atbalstam būtu jāatjauno uzņēmuma rentabilitāte;

b) atbalsts nedrīkstētu radīt pārmērīgus konkurences kropļojumus;

c) atbalsta summai jāatbilst pārstrukturēšanas izmaksām un ieguvumiem;

d) pārstrukturēšana jāuzrauga, un par to jāsniedz pārskats.

([14]) OV C 244, 1.10.2004., 2. lpp.

([15]) Šo vēstuli aizstāj Komisijas Paziņojums par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā (OV C 71, 11.3.2000., 14. lpp.).

(57) *Dr Zimmerman & Partner* sastādītais ziņojums liecina, ka, sākot no 1994. gada, katru gadu pastāvīgi samazinājies uzņēmuma apgrozījums. Tomēr saskaņā ar ziņojumu jau nākamajā gadā apgrozījums varētu atkal palielināties. Ziņojumā nav izskaidrots, kā to plānots panākt. Taču rentabilitātes atgūšana ir atkarīga no šīs tendence maiņas. Saskaņā ar 1994. gada pamatnostādņu 3.2.2. i) apakšpunktu "uzņēmuma rentabilitāte ir jāuzlabo, veicot pārstrukturēšanas plānā paredzētos iekšējos pasākumus. Ārēji faktorus kā augstākas cenas (..) drīkst ņemt vērā tikai tad, ja attiecīgās tirgus prognozes ir vispāratzītas." Tā kā šis nosacījums nav ievērots, Komisija neuzskata, ka atbalsts garantiju veidā var atjaunot uzņēmuma rentabilitāti.

(58) Rentabilitāte būtu jāatjauno, palielinot apgrozījumu. Lai gan apgrozījuma pieaugumu varētu panākt ar esošajām ražošanas jaudām, rentabilitāti varētu atjaunot tikai tad, ja konkurējošie uzņēmumi zaudē savu tirgus daļu (ja tirgus būtu stabils, kā tas konstatēts "pārstrukturēšanas" ziņojumā, pieprasījums samazinātos). Tāpēc arī Komisija secina, ka atbalsts nenovērš nevajadzīgus konkurences traucējumus, jo rentabilitātes atjaunošana var radīt konkurentiem neizdevīgāku stāvokli.

(59) Grūti novērtēt, vai pārstrukturēšanas plānā ievērots nosacījums par izmaksu un ieguvumu samērību. Parasti atbalsta gala saņēmējiem jāveic pašu vai no ārējiem komerciāla finansējuma avota iegūtu līdzekļu ieguldījumi. Saskaņā ar *Dr Zimmerman & Partners* sagatavoto ziņojumu atbalsta saņēmēja uzņēmuma īpašnieks tajā varētu ieguldīt jaunu kapitālu, tomēr nav skaidrs, vai tas ir izdarīts. Tāpēc Komisija nevar atzīt, ka šajā aspektā atbalsts atbilst 1994. gada pamatnostādnēm.

(60) Visbeidzot nav skaidrs, kā "pārstrukturēšanu" varētu pārbaudīt. Tātad arī šis pamatnostādnēs paredzētais nosacījums nav ievērots.

(61) *Greußener Salamifabrik GmbH* atbilst kritērijiem, pēc kuriem tas pieskaitāms mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU). Pamatnostādņu 1994. gada redakcijas 3.2.4. punktā paredzēts, ka Komisija drīkst būt pielaidīgāka attiecībā uz MVU sniedzamo atbalstu, jo parasti tas mazāk ietekmē tirdzniecības apstākļus nekā atbalsts lielām firmām. Tomēr šī pielaidīgākā attieksme pret MVU, novērtējot atbalstu, attiecas uz pienākumu samazināt savu jaudu saimniecības nozarēs, kurās ir strukturāls jaudas pārpalikums, un pienākumu sniegt pārskatu. Neraugoties uz pielaidīgāku attieksmi pret MVU, atzīts, ka atbalsts nedod iespējas atjaunot uzņēmuma rentabilitāti (sal. ar 57. apsvērumu) un rada pārlieku lielus konkurences kropļojumus.

(62) Iepriekš minēto iemeslu dēļ Komisija atzīst, ka Atbalsts 1, kas *Greußener Salamifabrik GmbH* piešķirts valsts garantiju veidā par maksimālo summu DEM 880 000, nav saderīgs ar EK līguma 87. un 88. pantu. Tā kā atbalsts piešķirts nelikumīgi un nav saderīgs ar EK līgumu, tas jāatmaksā.

Atbalsts 2

(63) Otrais atbalsts attiecas uz daļēju izmantošanu un DEM 370 000 izmaksāšanu *Sparkasse Erfurt* pirmās garantijas ietvaros saistībā ar parādu restrukturizāciju un pārstrukturēšanos 1997. gadā, kā arī 80 % valsts garantijām 1997. gadā no *Dresdner Bank* ņemtajam DEM 2,5 milj. kredītam.

(64) Kā norādīts 62. apsvērumā, pirmais atbalsts *Greußener Salamifabrik GmbH* atzīts par nelikumīgu un nesaderīgu ar EK līguma 87. un 88. pantu, tāpēc šie secinājumi attiecas arī uz daļējo pirmās garantijas izmantošanu saistībā ar otro pārstrukturēšanas plānu.

(65) Valsts 80 % garantijas DEM 2,5 milj. kredītam jāizvērtē saskaņā ar Komisijas paziņojumu par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā (sal. ar 34. apsvērumu). No *Thüringer Aufbaubank* garantiju vispārīgajiem noteikumiem, kas iesniegti Komisijai, ir redzams, ka garantiju var pieprasīt tikai tad, ja atbalsta gala saņēmējs uzņēmums ir nonācis finansiālās grūtībās (bankrots vai tam līdzīga procedūra), un pārējo uzņēmumam piederošo aktīvu pārdošana nevar nodrošināt garantētā kredīta atmaksāšanu (sal. arī ar 51. apsvērumu). Tāpēc ir ievēroti iepriekšminētā Komisijas paziņojuma 5.3. punkta īpašie nosacījumi par garantijām.

(66) Saskaņā ar 1994. gada pamatnostādņu 2.1. punktu tipiskas pazīmes, kas liecina, ka firma nonākusi finansiālās grūtībās, ir rentabilitātes samazināšanās, zaudējumu apjoma palielināšanās, apgrozījuma samazināšanās, preču krājumu pieaugums, neizmantotas ražošanas jaudas, naudas plūsmu samazināšanās, parādu pieaugums, procentu maksājumu palielināšanās un zema aktīvu neto vērtība.

(67) Tā kā Vācijas iestādes paziņojušas, ka uzņēmumam pastāvīgi draudējusi maksātnespēja, tika konstatēts, ka *Greußener Salamifabrik GmbH* garantijas piešķiršanas laikā bija finansiālās grūtībās nonākusi firma (sal. ar 9. un 34. apsvērumu). Tāpēc atbalsts jāizvērtē saskaņā ar noteikumiem par finansiālās grūtībās nonākušu firmu glābšanu un restrukturizāciju. Kā minēts 49. apsvērumā, šie noteikumi ir 1994. gada pamatnostādnes. Komisija saskaņā ar EK līguma 88. panta 2. punktu sākusi šā atbalsta pārbaudi, jo radušās šaubas, vai ir ievēroti šādi 1994. gada pamatnostādņu nosacījumi:

a) atbalsts pārstrukturēšanai piešķirams tikai vienu reizi;

b) atbalstam jāatjauno uzņēmuma rentabilitāte;

c) atbalsts nedrīkst radīt būtiskus konkurences traucējumus;

d) pārstrukturēšanas plāna īstenošana jāuzrauga, pamatojoties uz gada pārskatiem.

(68) Saskaņā ar 1994. gada pamatnostādņu 3.2.2. punkta i) apakšpunktu atbalsts pārstrukturēšanai būtu piešķirams tikai vienu reizi. Vācija par šo jautājumu nekādus paskaidrojumus nav sniegusi.

(69) Tādējādi otrās pārstrukturēšanas laikā piešķirot vēl vienu atbalstu, tiek pārkāpts princips, ka pārstrukturēšanai atbalstu drīkst piešķirt tikai vienu reizi.

(70) Komisija apšauba, vai ar pārstrukturēšanas plānu, kas iesniegts otrās pārstrukturēšanas atbalsta (t. i., otras garantijas) pamatošanai, iespējams atjaunot uzņēmuma rentabilitāti. Te būtu vajadzīga ievērojama apgrozījuma palielināšana. Apgrozījuma paaugstināšanās ir maz ticama un iespējama, jo īpaši tāpēc, ka jau procedūru sākot bija skaidrs, ka pirmoreiz plānotie apgrozījuma pieauguma rādītāji bijuši pārāk optimistiski. Par plānoto apgrozījuma pieaugumu Vācija nav sniegusi nekādu pamatojumu vai paskaidrojumu. Tāpēc Komisija joprojām apšauba, ka ievērots nosacījums par to, ka ar pārstrukturēšanas plānu iespējama uzņēmuma ilgtermiņa rentabilitātes atjaunošana.

(71) Attiecībā uz nosacījuma ievērošanu par izvairīšanos no nopietniem konkurences traucējumiem Vācijai ir divi argumenti. Pirmkārt, Vācija paziņojusi, ka attiecīgais uzņēmums ir pārāk mazs, lai radītu konkurences traucējumus vai Kopienā ietekmētu tirdzniecību. Otrkārt, uzņēmums ražošanas jaudas nepalielinātu, bet tikai labāk izmantotu esošās jaudas.

(72) Pirmo argumentu atspēkojusi Eiropas Kopienu Tiesa (sal. ar 38. apsvērumu). Attiecībā uz otro argumentu saskaņā ar 1994. gada pamatnostādņu 3.2.2. punkta ii) apakšpunktu Komisija tikai tad pieprasa samazināt jaudas, kad Eiropas Kopienā ir strukturāls ražošanas jaudu pārpalikums. Procedūru sākot, Komisija konstatējusi, ka konkrētās nozares ražošanas jaudas nav pārāk lielas. Tomēr Komisija neizprot, kā pasākumu var uzskatīt par tādu, kas ir kopīgās interesēs, ja tā pamatā ir ražošanas palielināšana. Ražošanas palielināšana automātiski novestu pie konkurentu tirgus daļas samazināšanās.

(73) Vācija nav nekādi izskaidrojusi, kā tirgus var absorbēt lielāku produkcijas apjomu, neradot negatīvas sekas konkurentiem. Turklāt Vācija nav sniegusi nekādu informāciju, kāda ir attiecība starp viena uzņēmuma ieguvumiem un izmaksām visai nozarei kopumā. Tāpēc Komisija nevar novērtēt, vai pasākums nerada nevajadzīgus konkurences traucējumus.

(74) Vācija nav sniegusi nekādu informāciju par pārstrukturēšanas plāna īstenošanas pārbaudi.

(75) Atbalsta gala saņēmēja 75 % akciju 1997. gada 8. janvārī pārņēma *Ergewa GmbH*. Nav skaidrs, vai saskaņā ar 1994. gada pamatnostādnēm *Ergewa* atbilst MVU definīcijai un vai tādējādi nav notikusi statusa maiņa sabiedrībai *Greußener Salamifabrik GmbH*, kurā *Ergewa* pieder vairāk nekā 25 % akciju. Tomēr ņemot vērā pielaidīgāko attieksmi pret MVU, kas paredzēta 1994. gada pamatnostādņu 3.2.4. punktā, 72. apsvērumā jau minēts, ka nozarē nav ražošanas jaudu pārpalikuma, turklāt informācijas trūkuma dēļ nav iespējams novērtēt, vai ievērota prasība par uzraudzību. Tāpēc tas vien, ka atbalsta gala saņēmējs uzņēmums arī 1997. gadā, iespējams, joprojām atbilst MVU definīcijai, nekādi nemaina šā atbalsta vērtējumu.

(76) Iepriekš minēto iemeslu dēļ Komisija atzīst, ka Atbalsts 2, kas *Greußener Salamifabrik GmbH* piešķirts valsts garantijas veidā par maksimālo summu DEM 2 milj., nav saderīgs ar EK līguma 87. un 88. pantu. Vācijas iestādes savā 1999. gada 4. februāra vēstulē paziņojušas, un šis fakts vēlreiz uzsvērts tās 2005. gada 18. maija vēstulē, ka garantija dota ar Komisijas piekrišanu. Nekādas izmaksas saskaņā ar šo garantiju nav veiktas, un tāpēc ar EK līgumu nesaderīgais atbalsts nav jāatmaksā.

VI. **SECINĀJUMI**

(77) Komisija atzīst, ka valsts atbalsta pasākumi valsts garantiju veidā par DEM 880 000 (Atbalsts 1) un 2 000 000 (Atbalsts 2), kopā DEM 2,88 milj., attiecīgi DEM 1 100 000 un DEM 2 500 000 kredītiem, kuru kopējā summa ir DEM 3,6 milj., nav saderīgi ar kopējo tirgu.

(78) Nelikumīgi piešķirtais ar kopējo tirgu nesaderīgais atbalsts ir jāatmaksā. Komisija ņem vērā, ka 1999. gada 1. oktobrī *Greußener Salamifabrik* sākta maksātnespējas procedūra. Tā kā Komisijai nav zināms, vai maksātnespējas procedūrā uzņēmums ir beidzis pastāvēt, joprojām var būt jautājums par atbalsta iespējamo atmaksāšanu.

(79) Komisija vērš Vācijas iestāžu uzmanību uz to, ka saskaņā ar 6.4. un 6.5. punktu Komisijas paziņojumā par EK līguma 87. un 88. panta noteikumu attiecināšanu uz valsts atbalstu garantiju veidā jautājums par to, vai atbalsta nelikumība kaitē juridiskajām attiecībām starp valsti un trešām personām, jāizvērtē saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem. Valstu tiesām var būt jāpārbauda, vai attiecīgās valsts likumdošana pieļauj garantiju līgumus, un Komisija uzskata, ka tām jāņem vērā, vai tiek ievērotas Kopienas tiesību normas,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Valsts atbalsts, ko Vācija 1996. gadā garantijas veidā par summu DEM 880 000 piešķīrusi *Greußener Salamifabrik GmbH*, nav saderīgs ar kopējo tirgu.

2. pants

1. Vācijai jāveic visi pasākumi, kas vajadzīgi, lai no atbalsta saņēmēja atgūtu līdzekļus, kas tam izmaksāti saskaņā ar 1. pantā minēto garantiju.

2. Atbalsta atgūšana jāveic bez kavēšanās un ievērojot valsts likumdošanā paredzētās procedūras tiktāl, ciktāl tās dod iespējas šo lēmumu izpildīt nekavējoties un efektīvi. Atgūstamajās summās iekļaujami procenti, sākot no dienas, kurā atbalsts nonācis tā gala saņēmēja rīcībā, līdz tā faktiskās atgūšanas dienai. Procenti jāaprēķina pēc standarta likmes, ko izmanto reģionālā atbalsta dotācijas ekvivalenta aprēķināšanai.

3. pants

Valsts atbalsts, ko Vācija 1996. gadā garantijas veidā par summu DEM 2 miljoni plānoja piešķirt *Greußener Salamifabrik GmbH*, nav saderīgs ar kopējo tirgu.

Šo atbalstu tāpēc nedrīkst piešķirt.

4. pants

Vācija divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas informē Komisiju par tā izpildei veiktajiem pasākumiem.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai.

Briselē, 2005. gada 20. jūlijā

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

(Tiesību akti, kas pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu)

POLITIKAS UN DROŠĪBAS KOMITEJAS LĒMUMS *EUPOL KINSHASA/2/2005*

(2005. gada 22. novembris),

ar ko pagarina ES Policijas misijas *EUPOL "Kinshasa"* Kinšasā (KDR) vadītāja pilnvaras

(2005/921/KĀDP)

POLITIKAS UN DROŠĪBAS KOMITEJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, un jo īpaši tā 25. panta 3. punktu,

ņemot vērā Padomes Vienoto rīcību 2004/847/KĀDP (2004. gada 9. decembris) par Eiropas Savienības Policijas misiju Kinšasā (KDR) attiecībā uz Integrētu policijas vienību (*EUPOL "Kinshasa"*) [1], un jo īpaši tās 5. un 8. pantu,

tā kā:

(1) 2004. gada 9. decembrī Politikas un drošības komiteja pieņēma Lēmumu *EUPOL KINSHASA/1/2004* [2], ar ko *Adílio Custódio* kungu ieceļ par *EUPOL "Kinshasa"* misijas vadītāju.

(2) Šis lēmums zaudē spēku 2005. gada 31. decembrī.

(3) 2005. gada 7. novembrī Padome piekrita pagarināt *EUPOL "Kinshasa"* misijas darbības termiņu vēl uz 12 mēnešiem.

(4) Ģenerālsekretārs/Augstais pārstāvis ir ierosinājis pagarināt policijas virsnieka *Adílio Custódio* kunga pilnvaru termiņu *EUPOL "Kinshasa"* misijas vadītāja amatā līdz misijas beigām.

(5) Tādējādi *EUPOL "Kinshasa"* misijas vadītāja pilnvaru termiņš būtu jāpagarina līdz misijas beigām,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

1. pants

Ar šo *Adílio Custódio* kunga pilnvaru termiņu *EUPOL "Kinshasa"* misijas vadītāja amatā pagarina līdz misijas beigām.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

To piemēro līdz *EUPOL "Kinshasa"* misijas beigām.

Briselē, 2005. gada 22. novembrī

Politikas un drošības komitejas vārdā —
priekšsēdētājs
J. KING

[1] OV L 367, 14.12.2004., 30. lpp.
[2] OV L 396, 31.12.2004., 61. lpp.

POLITIKAS UN DROŠĪBAS KOMITEJAS LĒMUMS ESPM/1/2005

(2005. gada 25. novembris)

par Eiropas Savienības Policijas misijas (ESPM) Bosnijā un Hercegovinā (BiH) vadītāja/policijas komisāra iecelšanu amatā

(2005/922/KĀDP)

POLITIKAS UN DROŠĪBAS KOMITEJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, un jo īpaši tā 25. panta trešo daļu,

ņemot vērā Padomes Vienoto rīcību 2005/824/KĀDP (2005. gada 24. novembris) par Eiropas Savienības Policijas misiju (ESPM) Bosnijā un Hercegovinā (BiH) [1], un jo īpaši tās 9. panta 1. punktu,

tā kā:

(1) Vienotās rīcības 2005/824/KĀDP 9. panta 1. punktā paredzēts, ka Padome pilnvaro Politikas un drošības komiteju pieņemt attiecīgus lēmumus saskaņā ar Līguma 25. pantu, tostarp pēc ģenerālsekretāra/Augstā pārstāvja ierosinājuma iecelt misijas vadītāju/policijas komisāru.

(2) Ģenerālsekretārs/Augstais pārstāvis ir ierosinājis iecelt amatā *Vincenzo Coppola* kungu,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

1. pants

Ar šo *Vincenzo Coppola* kungs tiek iecelts par Eiropas Savienības Policijas misijas (ESPM) Bosnijā un Hercegovinā (BiH) vadītāju/policijas komisāru no misijas sākšanas dienas. Līdz minētajai dienai viņš darbojas kā plānošanas grupas vadītājs.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

To piemēro līdz 2006. gada 31. decembrim.

Briselē, 2005. gada 25. novembrī

Politikas un drošības komitejas vārdā —
priekšsēdētājs
J. KING

[1] OV L 307, 25.11.2005., 55. lpp.

LABOJUMS

Labojums Komisijas 2005. gada 19. decembra Regulā (EK) Nr. 2084/2005 par liellopu gaļas nozares produktu, kuru izcelsme ir Botsvānā, Kenijā, Madagaskarā, Svazilendā, Zimbabvē un Namībijā, importa sertifikātiem

(Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis L 333, 2005. gada 20. decembris)

30. lappusē, 1. panta ievilkumā:

tekstu: "— 34 t no Botsvānas"

lasīt šādi: "— 34,1 t no Botsvānas."